

Věstník

Ročník **2010**

MINISTERSTVA ZDRAVOTNICTVÍ

ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 7

Vydáno: 4. ČERVNA 2010

Cena: 143 Kč

OBSAH:

1. Oznámení o změně sídla Národní referenční laboratoře pro komunální hluk 2
2. Vzdělávací program akreditovaného kvalifikačního kurzu Adiktolog 3
3. Vzdělávací program akreditovaného kvalifikačního kurzu Odborný pracovník
v ochraně a podpoře veřejného zdraví 33
4. Vzdělávací program akreditovaného kvalifikačního kurzu Zubní instrumentářka 39
5. Metodický návod k zajištění programu surveillance onemocnění břišním tyfem
a paratyfem 54
6. Úvodní slovo ke stabilizačním dohodám 58
7. Stabilizační dohoda pro lékařská povolání 59
8. Stabilizační dohoda pro nelékařská povolání 62

OZNÁMENÍ O ZMĚNĚ SÍDLA NÁRODNÍ REFERENČNÍ LABORATOŘE PRO KOMUNÁLNÍ HLUK

Vyřizuje: Ing. Iva Štěpánková, l.: 2942, e-mail: iva.stepankova@mzcr.cz
Č. j.:24850/2010

Ministerstvo zdravotnictví ČR schválilo

převod Národní referenční laboratoře pro komunální hluk, vedené Ing. Tomášem Hellmuthem, CSc., ze Zdravotního ústavu se sídlem v Pardubicích na Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě, Partyzánské nám. 7, 702 00 Ostrava, a to s účinností od 12. února 2010.

Ministerstvo zdravotnictví České republiky
 Č. j.: MZDR – 41499/2009/VZV
 Referent: Bc. Petra Borovičková
 Tel.: +420 224 972 553

Ministerstvo zdravotnictví ČR

Vzdělávací program akreditovaného kvalifikačního kurzu

ADIKTOLOG

Pořádá:

Akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace Ministerstva zdravotnictví České republiky k uskutečňování tohoto vzdělávacího programu (dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon č. 96/2004 Sb.).

PROFIL ABSOLVENTA

1. Uplatnění absolventa

Po ukončení kurzu závěrečnou zkouškou je účastník kurzu připraven k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. Za výkon povolání adiktologa se považuje činnost v rámci preventivní, léčebné a rehabilitační péče v oboru adiktologie, to je prevence a léčba závislostí na návykových látkách a dalších závislostí.

Účastník kurzu se uplatní ve všech typech drogových služeb, zejména v preventivně výchovných zařízeních a organizacích, všech typech ambulantních drogových služeb (ordinace, poradny, stacionáře, substituční programy atd.), v lůžkových zařízeních (psychiatrické kliniky a léčebny, terapeutické komunity, zařízení následné péče atd.) a dále v zařízeních určených poskytujících nízkoprahové služby (streetwork, K-centrum). Účastník kurzu se dále uplatní ve školách a školských zařízeních, státní správě a specializovaných oblastech jako jsou vězeňství, armáda a policie. Bližší podrobnosti viz níže připojená tabulka.

Název profese (instituce)	Školy a školská zařízení
Charakteristika: Výchovný poradce: metodik prevence, preventivní pracovník a poradce atd.	

Název profese (instituce)	Všechny typy drogových služeb: <ul style="list-style-type: none"> • Preventivně-výchovná zařízení a organizace • Všechny typy ambulantních drogových služeb (ordinace, poradny, stacionáře atd.) • Lůžková zařízení (Terapeutické komunity a následná péče atd.) • Substituční programy • Oblast nízkoprahových služeb (streetwork, K-centrum)
Charakteristika: Víceúčelový pracovník vhodný pro zařazení jako poradce, výchovný pracovník, terapeut atd. Oblast uplatnění pokrývá přibližně 70% současných pracovních míst v těchto zařízeních (často zde dnes pracují lidé bez potřebné kvalifikace, kterou pro ně může právě obor adiktologie být.)	

Název profese (instituce)	Psychiatrické kliniky a léčebny: oddělení pro léčbu závislosti a programy určené osobám užívajícím návykové látky.
Charakteristika: Víceúčelový pracovník vhodný pro zařazení jako poradce, výchovný pracovník, terapeut atd. Uplatní se zejména v terapeutických a rehabilitačních programech, v oblasti poradenských, socioterapeutických služeb a jako pomocný pracovník také v oblasti psychoterapeutických programů.	

Název profese (instituce)	Státní a veřejná správa
Charakteristika: Adiktolog má adekvátní vzdělání pro práci drogového koordinátora (krajského či místního), pro výkon funkce poradce se specializací na návykové látky atd. Jeho uplatnění tedy může být v oblasti sociálních a zdravotních odborů, které se s problematikou návykových látek setkávají nejčastěji.	

Název profese (instituce)	Vězeňská služba ČR, Policie ČR, Armáda ČR
Charakteristika: Všechny uvedené instituce mají pracoviště a oddělení zaměřené právě na oblast návykových látek. Adiktolog zde má velmi široké uplatnění jak v rovině poradenské, tak koncepční a kontrolní činnosti atd.	

2. Organizační zabezpečení kurzu

Teoretická část výuky je realizována v učebnách akreditovaného zařízení. Odborná praxe je zajištěna ve zdravotnickém zařízení a nebo v jiném zařízení zabývajícím se poskytováním služeb uživatelů drog v oblasti prevence, léčby, poradenství a následné péče; materiální vybavení kurzu odpovídá potřebám pro výkon příslušného povolání.

3. Předpokládané výsledky vzdělávání

3.1. Cílové vědomosti

Účastník kurzu si osvojí vědomosti potřebné pro výkon jednotlivých činností v rámci povolání adiktologa bez odborného dohledu, to je především činnosti zaměřené na prevenci a léčbu závislosti na návykových látkách a dalších závislostech.

Absolvent kurzu je připraven pro tři základní oblasti praxe. Jedná se o oblast prevence užívání návykových látek a nelátkových závislostí (včetně základní průpravy v PR atd.). Dále je to oblast poradenství, léčby a sociální reintegrace poruch způsobených užíváním návykových látek a nelátkovými závislostmi. Třetí okruh se týká veřejné správy, managementu, probační a mediační práce, penitenciární a postpenitenciární péče ve vztahu k oboru adiktologie. Absolvent získá všestranné vzdělání a schopnost komunikovat s lidmi s medicínským, či psychologickým vzděláním, s pracovníky veřejné správy, školství atd. Součástí kvalifikace je zvládnutí základních zdravotnických úkonů. Do základní výbavy absolventa patří také dovednosti v oblasti preventivně-výchovné práce, krizové intervence a case managementu. Těžiště profilu absolventa je možné charakterizovat jako kombinaci dovedností v oblasti case managementu (s důrazem na zdravotnické služby) a poradenských dovedností (s důrazem na mezioborový charakter adiktologických služeb).

3.2. Cílové dovednosti a postoje

Účastník kurzu získá teoretický základ a osvojí si dovednosti a postoje potřebné pro výkon jednotlivých činností v rámci povolání adiktologa bez odborného dohledu, a to především činnosti zaměřené na prevenci a léčbu závislosti na návykových látkách a dalších závislostech.

Účastníci kurzu získají poznatky integrované do mezioborového přístupu k fenoménu užívání návykových látek a nelátkových závislostí s důrazem na medicínskou část studia. To se skládá z dílčích základů všech oborů, které mají k adiktologii vztah, tj. toxikologie, biochemie, psychiatrie, psychologie, sociologie a sociální práce, sociální politika, kriminologie, právo, kulturní antropologie, religionistika, pedagogika a speciální pedagogika atd. Absolvent musí zvládnout základní poznatky a slovník těchto oborů a dokázat je integrovat do interdisciplinární aplikace v adiktologii. Široký záběr studia zprostředkovává absolventům nejen základní teoretické poznatky v jednotlivých disciplínách, ale současně také dle potřeb praxe komplexní přístup a dovednosti komunikovat s relevantními odborníky, kteří jsou v případě indikace kompetentní k řešení dílčích oblastí. Jedním z praktických aspektů role adiktologa je integrovat a působit jako mediátor mezi různými profesemi, podílejícími se na prevenci a léčbě. Hlavní profil absolventa je možné charakterizovat jako kombinaci dovedností v oblasti case managementu (s důrazem na zdravotnické služby) a preventivních a poradenských dovedností (s důrazem na mezioborový charakter adiktologických služeb).

Účastník kurzu dále:

- umí řešit složité zdravotní a sociální situace klientů/pacientů vzniklých v souvislosti se závislostí na návykových látkách nebo v souvislosti s nelátkovou závislostí,
- odborně komunikuje tak, aby se vyjadřoval explicitně a terminologicky korektně, rozuměl základní latinské terminologii v rozsahu stanovených jeho činností,
- dodržuje etické kodexy a požadavky na ochranu informací,
- umí sledovat odborné informace v oblasti činností, které je způsobilý vykonávat a umí s nimi efektivně pracovat.

CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Vstupní předpoklady: absolvování nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách, případně získání odborné způsobilosti všeobecné sestry.

Délka studia: tříleté studium (celkem 926 hodin, z toho 626 hod. teorie a 300 hod. praxe),

Forma studia: kombinovaná forma

1. Pojetí a cíle vzdělávacího programu

Vzdělávací program připravuje účastníky kurzu pro práci zdravotnických pracovníků, kteří budou poskytovat preventivní, léčebnou a rehabilitační péči v oboru adiktologie, a to bez odborného dohledu. Vzdělávání se zaměřuje zejména na zvládnutí teoretických znalostí a praktických dovedností v oblasti poskytování adiktologických služeb.

Vzdělávací program je koncipován tak, aby si účastník kurzu vedle znalostí a dovedností, které získal během základního studia, rozšířil a prohloubil, popřípadě nově získal teoretické poznatky z následujících oblastí: *A) zdravotnická propedeutika* (anatomie, biologie, chemie, biochemie, první pomoc a ošetřovatelství, lékařská terminologie, zdravotnická informatika, fyziologie, klinická medicína, patologie a patologická fyziologie, farmakologie, hygiena a epidemiologie, pediatrie), *B) Právo a management v adiktologii* (základy práva, opatření potlačující nabídku, klienti v konfliktu se zákonem, kriminologie, právní normy a právní minimum, nácvik sociálně – právních dovedností, veřejná správa a management organizací), *C) Úvod do studia adiktologie* (úvod do studia adiktologie, duševní zdraví a životní styl, psychologie a komunikace, vývojová psychologie, sociologie a sociální psychologie, pedagogika a speciální pedagogika, sociální práce a politika, obecná psychoterapie, gender problematika, metodologie výzkumu v adiktologii a epidemiologii, evaluace drogových služeb) a *D) Adiktologie speciální* (psychiatrie, neurovědy, klinická adiktologie, anglická odborná terminologie, racionální drogová politika, systém léčebné péče, případová práce, včasná a krizová intervence, case management, metody práce s rodinami, specifické cílové skupiny, základy poradenství a práce s motiva-

cí, socioterapie, úvodní interview a vedení diagnosticko-terapeutického rozhovoru, speciální psychoterapie). Nedílnou součástí odborného vzdělávání je praktická výuka v zařízeních poskytujících adiktologické služby různých typů a úrovní a sociálně – psychologický a poradenský výcvik.

2. Charakteristika obsahových složek

Vzdělávání v oboru adiktologie zahrnuje odborné vzdělávání a tzv. klíčové kompetence.

Odborné vzdělávání

Odborné vzdělávání poskytuje účastníkům kurzu ucelený soubor teoretických vědomostí, praktických dovedností a návyků nezbytných pro jejich pracovní uplatnění. Zahrnují vědomosti a dovednosti týkající se zdraví a prevence závislostí. Účastníci kurzu si prohloubí přehled o stavbě, funkci a změnách lidského organismu, získají základní poznatky z vybraných lékařských oborů a ošetrovatelství potřebné k poznání a pochopení zdravotně sociálních aspektů látkových a nelátkových závislostí. Účastníci kurzu si dále osvojí základy zdravotnické legislativy a základy legislativy související s užíváním návykových látek ve vztahu ke klientům/pacientům. Účastníci kurzu dále získají, případně si prohloubí vědomosti z oblasti studia výzkumu v oboru adiktologie a dále v oblasti poskytování adiktologické péče v oblasti látkových a nelátkových závislostí. Součástí odborného vzdělávání je také osvojení zásad a dovedností předlékařské první pomoci.

Odborné vzdělávání má teoreticko-praktický charakter. Praktické vzdělávání se realizuje formou stáží ve zdravotnických, sociálních nebo školských zařízeních, příp. u příslušných orgánů a zařízení státní a veřejné správy (krajské úřady, armáda, věznice, policie) a formou praktického vyučování v zařízeních poskytujících adiktologické služby. Výstupem všech praktických předmětů, stáží a praxí je znalost formální evidence o provedených výkonech, realizovaná prostřednictvím logbooku, který vychází z Minimálního evaluačního setu (MES) a obsahu činnosti adiktologa.

Klíčové kompetence

Klíčové kompetence tvoří soubor schopností, znalostí a s nimi souvisejících postojů a hodnot, které lze obecně uplatnit, a na jejichž vytváření se podílejí různou mírou všechny předměty.

Patří sem kompetence:

- komunikační – vyjadřovat se přesně, efektivně komunikovat, umět naslouchat druhým;
- personální a interpersonální – usilovat o svůj další rozvoj, efektivně plánovat pracovní činnosti a kariéru, spolupracovat s ostatními, přijímat zodpovědnost za svou práci;
- manažerské - umět řešit běžné pracovní problémy a problémové situace – zejména identifikovat problémy, hledat vhodná řešení;
- etické – porozumět etickým aspektům práce adiktologa, schopnost identifikovat eticky sporné otázky a přiměřeně je řešit nebo se jich vyvarovat;
- elementárně vědecké – prezentovat odborné poznatky ústně i písemně na přiměřené odborné úrovni, vyhledávat a používat odbornou literaturu a zdroje dat, participovat na výzkumu.

3. Organizace výuky

Studium je tříleté. Program je realizován formou kontaktní i distanční výuky, jejímž cílem je získání teoretických poznatků v oborech stanovených minimálními požadavky na studijní programy a následná aplikace a upevnění praktických dovedností při práci na odborném pracovišti. Kurz je ukončen závěrečnou zkouškou, jejíž organizace a průběh je v souladu s vyhláškou č. 189/2009 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.

4. Metody výuky

Ve výuce jsou uplatňovány aktivizační metody, které napomáhají vytvoření požadovaných klíčových, odborných a dalších dovedností. Volba jednotlivých metod (slovní, názorně – demonstrační, dovednostně – praktické, aktivizující, komplexní metody) je plně v kompetenci vyučujících. Ve studiu jsou respektovány specifické aspekty vzdělávání dospělých.

5. Podmínky přijetí do kurzu

Vstupní požadavky na vzdělání

- úspěšné dokončení nejméně tříletého studia v oborech sociálního, psychologického nebo speciálně pedagogického zaměření na vyšších odborných školách nebo vysokých školách *nebo*
- získání způsobilosti všeobecné sestry

6. Zakončení kurzu: závěrečnou zkouškou, která se skládá z:

- teoretické zkoušky, jejíž součástí je obhajoba závěrečné práce a kasuistiky
- praktické zkoušky

Zakončení kurzu se řídí vyhláškou č. 189/2009 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky.

Účastník kurzu obdrží osvědčení o způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v oboru adiktologie.

7. Požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví

Součástí teoretické a praktické výuky je problematika bezpečnosti a ochrany při práci, hygieny práce a požární ochrany. Výuka k bezpečné a zdravé neohrožující práci vychází z požadavků v době výuky platných právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Požadavky jsou doplněny o informace o rizicích možných ohrožení v souvislosti s vykonáváním praktické výuky, včetně informací o opatřeních na ochranu před působením zdrojů rizik.

UČEBNÍ PLÁN

	NÁZVY VYUČOVACÍCH PŘEDMĚTŮ (dle výukových linií)	POČET HODIN
	A. Zdravotnická propedeutika (celkem hodin)	190
1.	Anatomie	20
2.	Biologie člověka	5
3.	Chemie a biochemie	10
4.	První pomoc	20
5.	Základy zdravotnické terminologie	5
6.	Zdravotnická informatika	10
7.	Fyziologie 1	20
8.	Fyziologie 2	12
9.	Základy klinické medicíny	10

10.	Etika	14
11.	Patologie a patologická fyziologie	32
12.	Klinická farmakologie	8
13.	Hygiena a epidemiologie 1	8
14.	Hygiena a epidemiologie 2	8
15.	Pediatric	8
	B. Právo a management v adiktologii (celkem)	52
16.	Základy práva	8
17.	Opatření potlačující nabídku: základní definice a aplikace přístupů	8
18.	Klienti v konfliktu se zákonem	8
19.	Kriminologie	8
20.	Právní minimum a právní normy	8
21.	Praktický nácvik sociálně-právních dovedností	8
22.	Veřejná správa a management organizací	4
	C. Úvod do studia a výzkumu v adiktologii (celkem hodin)	96
23.	Úvod do studia adiktologie	4
24.	Duševní zdraví a životní styl	8
25.	Základy psychologie a komunikace	8
26.	Úvod do sociologie a sociální psychologie	8
27.	Vývojová psychologie	8
28.	Pedagogika a speciální pedagogika	8
29.	Sociální práce a politika I.(Sociální politika v ČR)	8
30.	Sociální práce a politika II. (Sociální práce a služby)	8
31.	Obecná psychoterapie	8
32.	Gender problematika	8
33.	Metodologie výzkumu v adiktologii a epidemiologii I.	8
34.	Metodologie výzkumu v adiktologii a epidemiologii II.	8
35.	Evaluace drogových služeb	4
	D. Adiktologie speciální (celkem hodin)	588
36.	Psychiatrie I. (obecná psychiatrie)	12
37.	Psychiatrie II. (speciální psychiatrie)	12
38.	Neurovědy	4
39.	Klinická adiktologie I. (Klinická psychofarmakologie návykových látek)	8
40.	Klinická adiktologie II. (Etiologické a patogenetické aspekty užívání návykových látek)	8
41.	Klinická adiktologie III. (Komplikace poruch způsobených užíváním návykových látek a jejich léčby)	8
42.	Odborná anglická terminologie	4
43.	Racionální drogová politika	8
44.	Systém léčebné péče I. (Nízkoprahové služby)	8
45.	Systém léčebné péče II. (Ambulantní služby a substituce)	8
46.	Systém léčebné péče III. (Ústavní péče, TK, následná péče)	8

47.	Svépomocné systémy (AA, AN atd.)	4
48.	Primární drogová prevence	12
49.	Primárně preventivní programy v praxi	8
50.	Případová práce: nízkoprahové programy	8
51.	Případová práce: terapeutické komunity	8
52.	Včasná intervence a krizová intervence	12
53.	Case management	8
54.	Metody práce s rodinami	12
55.	Specifické cílové skupiny (etnické minority, děti a mladiství, gender problematika atd.)	8
56.	Základy poradenství a práce s motivací	8
57.	Socioterapie	8
58.	Úvodní interview a vedení diagnosticko-terapeutického rozhovoru	12
59.	Speciální psychoterapie	12
60.	Sociálně – psychologický a poradenský výcvik	80
61.	Praxe	300
	CELKEM KVALIFIKAČNÍ KURZ	926

UČEBNÍ OSNOVY

A. ZDRAVOTNICKÁ PROPEDEUTIKA

Název předmětu	Anatomie
Číslo předmětu	1
Počet hodin	20
<p>Odborná literatura:</p> <p>Petrovický, P.: Obecné základy anatomie. I.díl, Karolinum, Praha, 1995</p> <p>Rohen, J. W., Yokochi, Ch.: Anatomie člověka. Fotografický atlas systematické a topografické anatomie. Osveta, Martin, 1991</p> <p>Seichert, V.: Malý anatomický atlas. Institut sociálních vztahů, Praha, 1995</p> <p>Čihák, R.: Anatomie I.–III. díl, Grada, Praha, 2001</p> <p>Anatomický atlas člověka [Netter, Grada 2005] / Frank H. Netter; John T. Hansen, consulting editor; [přeložili Libor Páč, Petr Dubový]. – Vyd. 2. rozš. – Praha : Grada Publishing, 2005. – 542 s. barev. il., 40 s.</p> <p>Anatomie. Díl 1 / Upravili a doplnili Radomír Čihák, Miloš Grim; [ilustr. Milan Med]. – 2. uprav. a dopl. vyd. – Praha: Grada Publishing, 2001. – 497 s.: il.</p> <p>Anatomie. Díl 2 / Upravili a doplnili Radomír Čihák, Miloš Grim; [ilustr. Milan Med et al.]. – 2. uprav. a dopl. vyd. – Praha : Grada Publishing, 2002. – 470 s.: il.</p> <p>Anatomie. Díl 3 [Čihák, Grada 2004] / Radomír Čihák; [ilustr. Ivan Helekal]. – 2. uprav. a dopl. vyd. – Praha: Grada Publishing, 2004. – 673 s.: il.</p> <p>Anatomie hybnosti. 1 [Linc, Karolinum 2004] / Rudolf Linc, Alena Doubková. – 2. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004. – 247 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze)</p> <p>Skripta pro posluchače 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze.</p> <p>Anatomie hybnosti. 2, Splanchnologia [Linc, Karolinum 2004] / Rudolf Linc, Alena Doubková. – 2. vyd. – V Praze : Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004. – 154 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze)</p> <p>Anatomie hybnosti. 3 [Linc, Karolinum 2004] / Rudolf Linc, Alena Doubková. – 1. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2003. – 201 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze)</p> <p>Anatomie pro bakalářské studium ošetrovatelství / Pavel Fiala, Jiří Valenta, Lada Eberlová. – 1. vyd. – V Praze Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004. – 136 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze)</p> <p>Funkční anatomie člověka / Ivan Dylevský, Rastislav Druga, Olga Mrázková. – 1. vyd. – Praha: Grada Publishing, 2000. – 664 s.: il.</p>	

Název předmětu	Biologie člověka
Číslo předmětu	2
Počet hodin	5
<p>Stručná anotace předmětu: Úvod do předmětu biologie a genetika, význam genetiky v medicíně, základy mendelovské dědičnosti. Úvod do genealogie. Genealogické vyšetření, hodnocení štěpných poměrů, typické rodokmeny, znaky s monogenní dědičností. Biologie a genetika prokaryot a virů. Typy dědičnosti v rodokmenu, příklady monogenní dědičnosti u člověka. Biologie a genetika eukaryot, buněčný cyklus a jeho regulace. Struktura funkce chromosomů eukaryot, karyotyp člověka a metody jeho vyšetření. Numerické chromosomální aberace, příčiny, fenotyp. Strukturní chromosomální aberace, příčiny, fenotyp. Genová vazba, metody stanovení, význam v medicíně. Polygenní – multifaktoriální dědičnost, genealogická analýza, příklady u člověka.</p>	
<p>Odborná literatura: Nárys biologie člověka – sešit V. (redakce, 3 kapitoly), Carolinum, Praha 1991. Biologie člověka v obrazech – fyziologický atlas, Osveta, Martin 1992. Biologie člověka v obrazech, Vydavatelství Idvpz, Brno 1995.</p>	

Název předmětu	Chemie a biochemie
Číslo předmětu	3
Počet hodin	10
<p>Stručná anotace předmětu: Biologické oxidace I. a II. Biologické oxidace. Význam energie pro organismus: katabolismus, anabolismus. Bioenergetika – opakování základních pojmů. Biol. dehydrogenace: redox potenciál, oxidoreduktasy a jejich koenzymy. Substrátové oxidoredukční soustavy v buňce. Makroergní přenašeče. Ukládání energie do ATP – substrátová fosforylace; dýchací řetězec – oxidační fosforylace; struktura a funkce ATP synthasy; transport ATP, ADP přes mitochondriální membránu. Inhibitory oxidační fosforylace. Člunky. Praktikum: Sacharidy I.-III, Praktikum: Lipidy I.-III. Lipoproteiny. Shrnutí významu a vlastností lipidů, význam, struktura a funkce lipoproteinů. Digesce a resorpce lipidů v trávicím traktu. Úloha enterocytů, tvorba a význam chylomiker. Endocytóza remnantních částic. Hepatocyty v regulaci lipémie, VLDL, IDL, LDL a jejich receptory, význam. Skladování lipidů v organismu a jejich transport. Centrální postavení jater v regulaci cholesterolémie a lipémie. Regulace a konverze lipoproteinových částic (LPL, CETP, LCAT). Apoproteiny. Onemocnění z poruch metabolismu lipoproteinů. Chylomikra, VLDL, LDL a HDL lipoproteiny, jejich metabolismus. Přehled metabolismu základních živin. Klíčová slova: metabolismus sacharidů, lipidů, bílkovin a aminokyselin. Stručný přehled metabolismu jednotlivých živin – základní cykly, katabolismus / anabolismus energetika, lokalizace. Propojení jednotlivých drah.</p>	
<p>Odborná literatura: Kraml J. a kol.: Návod k praktickým cvičením z lékařské chemie a biochemie, Karolinum, Praha, 1999. Hiršová D.: Chemické názvosloví Karolinum, Praha 2004. Hrušková J.: Semináře z lékařské chemie Karolinum, Praha 2001. Murray a kol.: Harperova biochemie, Nakladatelství a vydavatelství H&H 1998. Duchoň J. a kol.: Lékařská chemie a biochemie, Avicenum, Praha, 1985. Musil J. a kol.: Lékařská chemie a biochemie, Avicenum, Praha 1990. Prokeš J.: Úvod do toxikologie, Karolinum, Praha 1991. Vopršalová M. a kol.: Základy toxikologie pro farmaceuty, Karolinum, Praha 1996. Křemen J. a kol.: Techniky molekulární biologie a jejich využití v medicíně, Karolinum, Praha, 1997. Bubnová E. a kol.: Praktická cvičení z lékařské chemie a biochemie, Karolinum, Praha 2002. Musil J. a kol.: Biochemie v obrazech a schématech, Avicenum, Praha 1989.</p>	

Název předmětu	První pomoc
Číslo předmětu	4
Počet hodin	20
<p>Stručná anotace předmětu: První pomoc je soubor úkonů a opatření, která se provádějí při náhlé poruše zdraví, a jejich cílem je přerušit vliv působící škodliviny a odvrátit další škody na zdraví. V předmětu studenti získají teoretické základy první pomoci, osvojí si dovednost v poskytování předlékařské první pomoci na resuscitačních modelech, naučí se prakticky polohovat postiženého a vyzkouší si při praktickém nácviku první pomoc v modelových situacích. Cílem předmětu je tak získat základní znalosti a dovednosti potřebné k záchraně lidského života v oblastech:</p> <ul style="list-style-type: none"> – základní podpora života (Basic Life Support; BLS), rozšířená podpora života (Advanced Life Support; ALS), dětská podpora života (European Paediatric Life Support; EPLS). – umět kriticky zhodnotit vzniklou situaci a rozhodnout o prioritách poskytování první pomoci. – být schopen zahájit neodkladnou resuscitaci. – umět poskytnout první pomoc u zraněného v bezvědomí, šokovém stavu, při krvácení, poranění kostí, kloubů a měkkých částí těla, poranění chemikáliemi, při tepelných poškození organismu, při poranění mozku, tonutí, při otravách atd. – v případě nutnosti zajistit polohu a nezbytný transport postižené osoby. 	
<p>Odborná literatura: Bydžovský, J.: První pomoc, Praha, Grada Publishing, 2004 The 2005 International Consensus on Cardiopulmonary Resuscitation and Emergency Cardiovascular Care Science with Treatment Recommendations (CoSTR). 2005; 67: 157-341 2. European Resuscitation Council Guidelines for Resuscitation 2005. Resuscitation 2005; 67: S1-S189 Aktuální informace na http://www.erc.edu (European Resuscitation Council) Kelnarová J., Toufarová J., Sedláčková J., Číková Z.: První pomoc I. Praha, Grada, 2007 Kelnarová J., Toufarová J., Sedláčková J., Číková Z.: První pomoc II. Praha, Grada, 2007 Srnský P.: První pomoc u dětí. Praha, Grada, 2006 Dušek K., Večeřová, Procházková A.: První pomoc v psychiatrii. Praha, Grada, 2005 Chalabala J.: Pražská záchranka ve 155 fotografiích. Praha, Zdravotnická záchranná služba hl. m. Prahy, 2007 Ertlová E., Mucha J.: Přednemocniční neodkladná péče. Brno, IDVPZ, 2000 Komárek D.: První pomoc pro děti. Praha, Státní zdravotní ústav, 2006 Madian A., Mathiessen K.: První pomoc na cestách. Praha, Grada, 2007 Petržela M.: První pomoc pro každého. Praha, Grada, 2007 Stelzer J., Chytilová L.: První pomoc pro každého. Praha, Grada, 2007 Pokorný J.: Lékařská první pomoc. Praha, Galén, 2003. Trapani G., Bertino E. et al.: První pomoc a zdraví dítěte. Praha, Portál, 2006</p>	

Název předmětu	Základy zdravotnické terminologie
Číslo předmětu	5
Počet hodin	5
<p>Stručná anotace předmětu: Předmět je koncipován jako teoretický. Seznamuje studenty s latinskou gramatikou a terminologií. Klade důraz na získání odborného jazykového projevu. Znalost latinského jazyka je předpokladem pro ostatní preklinické a klinické obory.</p>	
<p>Odborná literatura: Chlumská E., Poláčková M.: Procvičovací texty z lékařské terminologie. Karolinum, Praha, 1994 Kábrt J., Chlumská E.: Lékařská terminologie. Avicenum, Praha, 1975 Kábrt J.: Jazyk latinský I. Informatorium, Praha, Lékařská terminologie pro fyzioterapeuty: výklad gramatiky, cvičení, klíč ke cvičením / Anna Veselá. – 1. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2003. – 167 s – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze) Lexicon medicum [Galén 2004] / Jan Kábrt, Jan Kábrt jr. – 2. dopl. a přeprac. vyd. – Praha: Galén, cop. 2004. – 1136 s. Medicínská terminologie: informatorium pro studenty, zdravotníky i zvědavé laiky / Vladimír Pacovský. – 1. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004. – 95 s. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze)</p>	

Terminologiae medicae IANUA: úvod do problematiky řeckolatinské lékařské terminologie pro studenty magisterského studia lékařství / Martin Vejražka – Dana Svobodová ; [ilustr. Dana Svobodová]. – Vyd. 1. – Praha: Academia, cop. 2002. – 434 s.: il.

Úvod do lékařské terminologie / Jan Kábrt, Eva Chlumská. – 4.vyd. – Praha:Karolinum, 2000. – 135s.

Velký lékařský slovník [Vokurka, Maxdorf 2004] / Martin Vokurka, Jan Hugo a kolektiv. – 4. aktualizované vyd. – Praha: Maxdorf, 2004. – xv, 964 s.: il.

Název předmětu	Zdravotnická informatika
Číslo předmětu	6
Počet hodin	10
<p>Stručná anotace předmětu: Základy výpočetní techniky, HW a SW vybavení počítačů, operační systémy a jejich administrace, programové vybavení počítačů, základy počítačových sítí a síťových služeb, principy tvorby programů, programovací jazyky a základy programovacích technik.</p> <p>Technické aspekty zdravotnické informatiky, využití počítačů v medicíně, databáze v medicínských informačních systémech, užití výpočetní techniky v diagnostice a terapii, počítačové sítě a síťové služby, Internet a WWW, biometrie a statistika, zpracování obrazu, medicínské informační zdroje.</p> <p>Databáze, Access 1 a 2. AISLP – práce s klinickou databází léčiv. PC Doktor – zpracování údajů o pacientech. Rozhodování v medicíně, QMR, Iliad. Vědecké informace, MEDLINE, CC.</p>	
<p>Odborná literatura:</p> <p>Zvárová J.: Základy informatiky pro biomedicínu a zdravotnictví. Praha: nakladatelství Karolinum 2002</p> <p>Kasal P., Svačina Š. a kol.: Internet a medicína. Praha, Grada Publishing 2001</p> <p>Menoušek J.: Medicínské informace na internetu. Brno, IDV PZ 2001</p> <p>Jandoš J.: Technické prostředky informačních systémů, VŠE, Praha, 1995</p> <p>Jandoš J.: Komunikační systémy a služby, VŠE, Praha, 1995</p> <p>Daněček J.: Výpočetní technika a programování, Vydavatelství ČVUT, Praha, 1999</p>	

Název předmětu	Fyziologie 1
Číslo předmětu	7
Počet hodin	20
<p>Stručná anotace předmětu:</p> <p>Teoretický úvod do fyziologie člověka – homeostáza, regulace, buňka, krev, dýchání. Krev, funkce, erytrocyty, hemostáza. Krev, leukocyty, imunita. Krevní oběh, srdce, EKG, TK, dýchání. Praktická cvičení – krev, dýchání, TK, EKG.</p>	
<p>Odborná literatura:</p> <p>Králíček P., (2002): Úvod do speciální neurofyziologie</p> <p>Myslivoček J., (2003): Základy neurovědy</p> <p>Ganong W., (1991): Review of medical Physiology</p> <p>Michal Schreiber et al.: Funkční somatologie</p>	

Název předmětu	Fyziologie 2
Číslo předmětu	8
Počet hodin	12
<p>Stručná anotace předmětu:</p> <p>Vylučovací systém – funkce a význam. Humorální regulace včetně funkce reprodukčního systému. Smysly – principy funkce a význam. Motický systém – řízení a funkce. Integrovaná a asociační funkce</p>	
<p>Odborná literatura:</p> <p>Trojan S. a kol.: Lékařská fyziologie (Grada-Avicenum, Praha 1994, reedice 1996, 1999, 2003)</p>	

Název předmětu	Základy klinické medicíny
Číslo předmětu	9
Počet hodin	10
<p>Stručná anotace předmětu: Základní pojmy nemoc, porucha, etiologie, patogeneze atd. Základní způsoby diagnostiky a léčby poruch a onemocnění. Hlavní okruhy infekčních a neinfekčních nemocí. Úvod do farmakologie a hlavní okruhy léčiv. Základní skupiny psychofarmak v klinické praxi. Teoretické základy a praktická cvičení ze základů klinické medicíny – GIT onemocnění – vliv alkoholu a jiných návykových látek. Podvýživa. Poruchy minerálového hospodářství. Onemocnění dýchacího systému včetně tuberkulózy. Cévní onemocnění. Diabetes mellitus. Kardiovaskulární onemocnění a návykové látky. Hypertermie – problematika předávkování. Praktické návyky a dovednosti.</p>	
<p>Odborná literatura: Balint M. (1999): Lékař, jeho pacient a nemoc. Praha, Grada Publishing. Flaherty J. A., Channon R. A., Davis, J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapie. Flaherty J. A., Channon R. A., Davis, J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapie II. Flaherty J. A., Channon R. A., Davis, J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapie III. Zvolský P. et al. (1996): Obecná psychiatrie. Praha, Univerzita Karlova.</p>	

Název předmětu	Etika
Číslo předmětu	10
Počet hodin	14
<p>Stručná anotace předmětu: Úvod do zdravotnické etiky a filosofie medicíny. Druhy interpretace a jejich aplikace při výkonu zdravotnických povolání, struktura hermeneutiky Principy filosofie a filosofická etika. Kategorie filosofické a klinické etiky Etika v dějinách I a II . Smysl života v utrpení. Sebevražda a euthanasie. Počátek lidského života. Umírání a konec lidského života. Spravedlnost v přírodě a ve společnosti. Etické základy demokracie a lidská práva, práva pacienta. Alokační vzácných zdrojů.</p>	
<p>Odborná literatura: Šimek J., Špalek V.: Filozofické základy lékařské etiky. Praha, Grada Publishing 2003 Haškvcová H.: Lékařská etika. 3. vyd., Praha, Galén 2002 Hartmann N.: Struktura etického fenoménu. Academia, Praha 2002 Thomasma D. C., Kushner T.: Od narození do smrti: etické problémy v lékařství. Praha, Mladá fronta 2000 Ricoeur P.: Filosofie vůle, Oikoumené, Praha 2001 Thomasma D. C., Kushner T.: Od narození do smrti. Mladá Fronta, Praha 2000 Tretera I.: Nástin dějin evropského myšlení. Paseka, Praha 2000 Kolář P., Svoboda V.: Logika a etika. Filosofie, Praha 1997 Adamová L., Dudák V., Ventura V.: Základy filosofie a etiky. Fortuna, Praha, 1995 Payne J.: Hermeneutická etika. Triton, Praha 1995 Floss K., Floss P.: Filosofický slovník. FIN, Olomouc 1995 Anzenbacher A.: Úvod do etiky. Zvon, Praha 1994 Jaspers K.: Úvod do filosofie. Oikoumené, Praha 1994 Kratochvíl Z.: Mýtus, filosofie, věda. Sci Phi, Praha 1994 Payne J.: Klinická etika. Triton, Praha 1992 Störig H. J.: Malé dějiny filosofie. Zvon, Praha 1991 Anzenbacher A.: Úvod do filosofie, SPN, Praha 1990</p>	

Název předmětu	Patologie a patologická fyziologie 2
Číslo předmětu	11
Počet hodin	32
<p>Stručná anotace předmětu: Poruchy imunitních reakcí – nedostatečná imunitní reakce. Poruchy imunitních reakcí – nepřiměřená imunitní reakce (anafylaktický šok). Patofyziologie metabolismu. Malnutrice, obezita. Poruchy hydratace a minerálů. Edémy. Poruchy acidobazické rovnováhy. Hypoxie tkání a organismu. Patofyziologické základy léčby kyslíkem.</p>	
<p>Odborná literatura: Bártová J.: Patologie pro bakaláře. 4. vyd. Praha, Karolinum 2004 Mačák J., Mačáková J.: Patologie. Praha, Grada 2004 Wotke J.: Patologie orofaciální oblasti. Praha, Grada 2001 Pometlová a kol.: Obecná patofyziologie pro bakal. studia, Psych. centrum Praha 1996 Pathology illustrated [5] / Peter S. Macfarlane, Robin Reid, Robin Callander. – 5th ed. – Edinburgh : Churchill Livingstone, 2000. – xi, 684 s. : il. Speciální patologie. Díl 1, Patologie oběhového, krevního, mízního a dýchacího ústrojí [Povýšil, Karolinum 2004] / Kolektiv autorů – 3. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004. – 98 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze). Učební text pro posluchače 1. lékařské fakulty UK v Praze Atlas patofyziologie člověka / Stefan Silbernagl, Florian Lang; red. a z němec. orig. ... přel. Stanislav Trojan, Eliana Trávníčková, Miloš Langmeier ... [et al.]; ilustr. Rüdiger Gay, Astried Rothenburger. – Vyd. 1. české. – Praha: Grada Publishing, 2001. – 390 s.: il. Color atlas of pathophysiology / Stefan Silbernagl, Florian Lang; translated from German edition by Gerald R. Graham; illustrations by Rüdiger Gay and Astried Rothenburger. – [1st ed.]. – Stuttgart: Thieme, 2000. – x, 406 s.: il. Obecná patologická fyziologie [Karolinum] / Emanuel Nečas a spoluprac. – 1. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2000. – 377 s.: il. – (Učební texty UK v Praze). Patofyziologie pro nelékařské směry / Martin Vokurka a spolupracovníci. – 1.vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2005. – 217 s.: il. – (Učební texty UK v Praze). Patologická fyziologie [Grada] / U.R. Fölsch, K. Kochsiek, R.F. Schmidt; [z německého orig.] ... přeložili R. Rokyta, Jan Mareš a kolektiv. – Vyd. 1. české. – Praha: Grada Publishing, 2003. – 586 s.: il. Patologická fyziologie orgánových systémů. Část 1 / Emanuel Nečas a spolupracovníci. – [1. vyd.]. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2003. – 379 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze). Patologická fyziologie orgánových systémů. Část 2 / Emanuel Nečas a spolupracovníci. – [1. vyd.]. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2003. – 381-760 s.: il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze). Vybrané kapitoly z patologické fyziologie / Hana Jelínková, Michal Balík, Pavel Kubiš ... [et al.]. – 1. vyd. – V Praze: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004. – 446 s. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze).</p>	

Název předmětu	Klinická farmakologie
Číslo předmětu	12
Počet hodiny	8
<p>Stručná anotace předmětu: Obecná farmakologie: obecné principy působení látek na živý organismus (absorpce, distribuce, eliminace farmak) se zvláštním zřetelem na mechanismy jejich působení včetně zúčastněných prvků a druhých posílů. Speciální farmakologie: Hlavní skupiny farmak se zaměřením na jejich terapeutické využití. Látky ovlivňující periferní a vegetativní nervy, CNS, psychofarmaka, látky působící na kardiovaskulární systém, protinfekční látky, látky s hormonálními účinky a látky s účinky místními. Klasifikace návykových látek a různé přístupy k ní. Historický vývoj klasifikace návykových látek a jeho vztah s ekonomickými a politickými vlivy. Skupiny: alkohol, opioidy, stimulantia, konopné drogy, halucinogeny, analgetika a trankvilizéry, jiná farmaka s psychoaktivním účinkem, těkavé látky, tabák.</p>	

Odborná literatura:

Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Část 3.
 Hynie S. a spol.: Farmakologie pro bakalářské studium, II. vydání, Karolinum, Praha 1996
 Katzung B. G.: Základní a klinická farmakologie, Nakladatelství H+H, 1995 Pharmindex brevif. MediMedia, 1995
 Barevný atlas farmakologie / Heinz Lüllmann ... [et al.]; [z angl. orig. ... přel. Elfrída Mühlbachová]. – 2. české vyd., přeprac. a dopl. – Praha, Grada Publishing, cop. 2001. – 382 s.: il.
 Farmakologie a toxikologie [Lüllmann, Grada 2004] / Heinz Lüllmann, Klaus Mohr; za spolupř. Martina Wehlinga; z němec. orig. ... přel. Max Wenke, Elfrída Mühlbachová. – Vyd. 2. české. – Praha: Grada Publishing, 2004. – 725 s.: il.
 Farmakologie v kostce [Hynie, Triton 2001] / Sixtus Hynie. – Vyd. 2. – Praha, Triton, cop. 2001. – 520 s.
 Kontrolní otázky farmakologie / Sixtus Hynie. – [1. vyd.]. – Praha, Triton, cop. 2000. – 227 s.
 Základní a aplikovaná farmakologie / Dagmar Lincová, Hassan Farghali et al. – 1. vyd. – Praha, Galén ; V Praze : Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, cop. 2002. – XXIV, 601 s. : il.

Název předmětu	Hygiena a epidemiologie 1 , 2
Číslo předmětu	13 / 14
Počet hodiny	8 / 8

Stručná anotace předmětu:

Cílem předmětu je seznámit absolventy se základy ochrany veřejného zdraví (vč. prevence nozokomiálních nákaz) z hlediska hygienických / epidemiologických faktorů a dále se specifickými otázkami drogové epidemiologie: dělení drog, zne/užívání drog, rizika/škodlivé důsledky zne/užívání drog, rizika kriminální povahy, ekonomické škody. Infekční choroby v souvislosti s užíváním drog: HIV/AIDS, VHA, VHB, VHC, sexuální přenosné choroby. Etiologie, průběh onemocnění, léčba a prevence, specificky u rizikových skupin. Provozní řády zdravotnických zařízení, bezpečnost práce při nakládání s kontaminovaným materiálem, problematika nákaz při práci s biologickým materiálem a kontaminovaným náčiním. Provozní hygiena zařízení (úklid, likvidace, dezinfekce). Povinnosti pracovníka ve vztahu k bezpečnosti práce, spolupráce zařízení s pracovištěm hygienických stanic. Prevence vzniku nozokomiálních nákaz.

Odborná literatura:

Bencko,V. a kol.: Hygiena – učební texty k seminářům a praktickým cvičením. UK Praha, 2002.
 EMCDDA. Ediční řada EMCDDA „Annual Report“ (na adrese: http://www.emcdda.europa.eu/publications/search-results?action=list&type=PUBLICATIONS&SERIES_PUB=w36)
 Zábanský T. (2004): Drogová Epidemiologie (1st ed.). Olomouc, Nakladatelství UP.
 [Různí autoři]. Ediční řada NMS „Monografie
 Zdroj: na adrese <http://www.drogy-info.cz/index.php/publikace/monografie>
 [Různí autoři]. Výroční zprávy Národního monitorovacího střediska 2001–2006. Elektronické dokumenty
 Zdroj: http://www.drogy-info.cz/index.php/publikace/vyrocní_zpravy
 Zákon 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.
 Pracovníci ve zdravotnictví. Seznam platných předpisů a směrnic. Zdroj: <http://www.mzcr.cz/Odbornik/Pages/286-iv-pracovnici-ve-zdravotnictvi.html>

Název předmětu	Pediatric
Číslo předmětu	15
Počet hodin	8

Stručná anotace předmětu:

Studenti se seznámí s oborem, zabývající se růstem a vývojem dětí, a diagnostikou, léčbou a prevencí dětských chorob, péčí o invalidní a handicapované děti.

Tématické okruhy:

1. Systém zdravotní péče o dítě, současné postavení dítěte ve zdraví a nemoci u nás a ve světě.
2. Růst a vývoj dítěte.
3. Prevence v pediatrii.
4. Základní systematika nemocí dětského věku.
5. Prognostické otázky chronicky nemocných dětí.
6. Chronicky nemocné dítě s handicapem.

Odborná literatura:

Callaghan, Speshenson: *Pediatric do kapsy*, Praha, Grada, 1995

Houštěk a kol.: *Pediatric*, Praha, Avicenum, 1993

Houštěk a kol.: *Dětské lékařství*, Praha, Avicenum, 1990

Stožický F., Pizingerová K.: *Nemoci dětského věku (3)*, 3. rozš. vyd., Praha,

Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2004, il. – (Učební texty Univerzity Karlovy v Praze)

Christopher O'Callaghan, Terence Stephenson [přeložila Jana Bíbová]: *Pediatric do kapsy*, vyd. 2., zcela přeprac., Praha, Grada Publishing, 2005, il.

Hrodek O., Vavřínek J. et al.: *Pediatric*, 1. vyd., Praha, Galén, 2002, il.

Lebl J., Provazník K., Hejmanová L.: *Preklinická pediatric*, 1. vyd., Praha, Univerzita

Karlova, nakladatelství Karolinum, Galén, 2003, il.

B. PRÁVO A MANAGEMENT V ADIKTOLOGII

Název předmětu	Základy práva
Číslo předmětu	16
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Cílem je seznámit studenty s principy a pojmy teorie práva s důrazem na praktickou orientaci v právním prostředí České republiky. Základní obsah výuky: historický exkurz (právo a stát, velké právní systémy), systém práva (právo hmotné a procesní, právní odvětví – právo veřejné a soukromé, právo vnitrostátní, mezinárodní, soukromé), pojmy práva, prameny práva, právní normy (struktura, druhy, platnost a účinnost, Sběrka zákonů a Sběrka mezinárodních smluv, resortní předpisy), právní vztahy (charakteristiky, právní skutečnosti, subjekty, objekty a obsah právních vztahů), aplikace práva (právní akty, jejich členění a základní charakteristika), právní předpisy upravující zacházení s omamnými a psychotropními látkami, základní právní předpisy ve vybraných právních odvětvích s důrazem na ta, jež souvisejí s praktickou činností adiktologa ve vztahu ke klientům (zejm. trestní právo, občanské právo, rodinné právo, pracovní právo) – důraz bude kladen na orientaci v právních předpisech a jejich souvislosti, nikoli na podrobnou znalost obsahu.</p>	
<p>Odborná literatura: Gerloch A. (2001): <i>Teorie práva</i>, 2. vydání, Nakladatelství A. Čeněk Kolektiv autorů (2001): <i>Právo pro každého. Učebnice programu Právo pro každý den</i>. Partners Czech, Praha Knapp V. (1995): <i>Teorie práva</i>, 1. vydání, Praha, C.H.Beck Harvánek J. a kol. (1992): <i>Základy právní teorie I.</i>, Masarykova univerzita v Brně Harvánek J. a kol. (1992): <i>Základy právní teorie II.</i>, Masarykova univerzita v Brně Kratochvíl V. a kol (2002): <i>Trestní právo hmotné. Obecná část, 3. přepracované a doplněné vydání</i>, Masarykova univerzita v Brně Nett A. a kol. (2001): <i>Trestní právo procesní. Obecná část, 1. dotisk 3.doplněného vydání</i>, Masarykova univerzita v Brně Novotný O., Dolenský A., Jelínek J., Vanduchová M. (2003): <i>Trestní právo hmotné – I. Obecná část</i>. Praha, Aspi Publishing Jelínek J., Drašík A., Hasch K., Nováková J., Nováková Š., Sovák Z., Ševčík V. (2002) – <i>Trestní právo procesní. Aktualizované vydání</i>, Eurolex Bohemia, Praha Aktuální znění právních předpisů (zejména zákon o omamných a psychotropních látkách, trestní zákon, trestní řád, občanský zákoník, zákon o rodině, zákoník práce, občanský soudní řád, zákon o přestupcích atd.)</p>	

Název předmětu	Opatření potlačující nabídku: základní definice a aplikace přístupů
Číslo předmětu	17
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Předmět v ucelené formě představuje jednu ze tří základních částí drogové politiky, tj. soubor opatření směřujících k potlačování nabídky. V návaznosti na předmět Základy práva je studentům vysvětlen vztah mezi politikou a zákonodárnou rovinou a celkovým legislativním rámcem ve vztahu k návykovým látkám a to jak v národním, tak mezinárodním kontextu (tj. včetně mezinárodních úmluv o kontrole a potírání ochodu s OPL atd.). Návykové látky – kontrola nakládání s nimi a omezení jejich výroby a distribuce. Drogové trestné činy a právní rámec jejich trestního postihu. Standardní a alternativní formy řešení trestné činnosti osob užívajících omamné a psychotropní látky. Specifika přístupu k řešení drogové trestné činnosti mladistvých. Opatření sloužící k potlačování nabídky návykových látek. Činnost a postavení orgánů činných v trestním řízení (policie, státních zastupitelství a soudů), justiční Probační a mediační služby a Vězeňské služby.</p>	
<p>Odborná literatura: Sotolář A., Púry F., Šámal P., Kudrle S., Kalina K. a kol.: Trestná činnost spojená se zneužíváním drog a formy jejího řešení, Institut vzdělávání Ministerstva spravedlnosti ČR, Praha 2002; Sotolář A., Púry F., Šámal P.: Alternativní řešení trestních věcí v praxi. C.H.Beck, Praha 2000; Musil J., Kratochvíl V., Šámal P. a kol.: Kurs trestního práva. Trestní právo procesní. C.H.Beck, Praha 2003; Sotolář A., Sovák Z., Kratochvíl V., Zezulová J., Šámal P., Púry F., Válková H. a kol.: Právní rámec alternativního řešení trestních věcí. Díl první. Institut vzdělávání Ministerstva spravedlnosti ČR, Praha 2001; Kratochvíl V. a kol.: Trestní právo hmotné. 2. vydání. Masarykova universita, Brno 1996; Novotný O., Dolenský A., Jelínek J., Vanduchová M.: Trestní právo hmotné. 3. přepracované vydání. Codex, Praha 1997.</p>	

Název předmětu	Klienti v konfliktu se zákonem
Číslo předmětu	18
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Cílem je seznámit studenty s nejběžnějšími právními problémy závislých osob a jejich rámcovým řešením. Základní obsah výuky: klient a trestní právo (trestný čin a přestupek, trestněprávní odpovědnost, systém trestů, účel trestu, nejběžnější trestné činy související s oborem adiktologie, trestní řízení – zásady, fáze, průběh, rozhodnutí a opravné prostředky, práva a povinnosti klienta v trestním řízení s důrazem na různé postavení klienta v trestním řízení – obviněný/obžalovaný/odsouzený, svědek, poškozený), klient a rodinné právo (sňatek, rozvod, otcovství, rodičovská zodpovědnost – obsah, omezení, pozastavení, zbavení, řízení před soudem, zvláštní ochrana práv dětí ve vztahu k orgánům státní správy), klient a občanské právo (zvláštní způsoby civilního řízení – např. vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče, odpovědnost za škodu, nájem bytu, dluhy, základní otázky civilního řízení před soudy, exekuční řízení), klient a pracovní právo (vznik, změny a zánik pracovního poměru, práva a povinnosti v pracovněprávním poměru, odpovědnost za škodu vůči zaměstnavateli).</p>	
<p>Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003). Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády: Praha, Aktuální právní předpisy dotčených oblastí</p>	

Název předmětu	Kriminologie
Číslo předmětu	19
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Cílem je seznámit studenty se základy kriminologie, přičemž důraz bude kladen na otázky kriminologického výzkumu a seznámení s výsledky významných kriminologických studií. Základní obsah výuky: pojem, předmět a úkoly kriminologie, základní kriminologické školy a směry, kriminologie a prevence kriminality, pojem kriminalita a její základní druhy (teoretická východiska, aktuální stav a vývoj), pachatel a oběť trestného činu, drogová kriminalita (primární a sekundární drogová kriminalita), základní otázky kriminologického výzkumu (pojmy, fáze výzkumu, výzkumné metody, techniky), kvantitativní výzkum (včetně orientace v kriminálních statistikách), kvalitativní výzkum a jeho místo v kriminologickém výzkumu, interpretace výsledků výzkumu, v rámci seminářů bude důraz kladen na prohloubení znalostí základních pojmů a praktický nácvik dovedností v rámci jednotlivých fází kriminologického výzkumu.</p>	
<p>Odborná literatura: Novotný O., Zapletal J. a kol. (2001): Kriminologie. Eurolex Bohemia, Praha Kaiser G. (1994): Kriminologie, 1. vydání, C.H.Beck, Praha Statistické ročenky kriminality v ČR. Základní statistické podklady (statistiky MV ČR, MS ČR, VS ČR atd.) Výsledky výzkumných projektů (např. dle pramenů Národního monitorovacího střediska Rady vlády pro koordinaci protidrogovou politiku, Institutu pro kriminologie a sociální prevenci Ministerstva spravedlnosti ČR, European Monitoring Center for Drugs and Drug Addiction atd.)</p>	

Název předmětu	Právní minimum a právní normy
Číslo předmětu	20
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Cílem je seznámit budoucí adiktology se základními právními normami, upravujícími jejich činnost, přičemž důraz bude kladen na jejich práva a povinnosti ve vztahu ke klientům, orgánům státní správy, event. dalším třetím osobám a institucím. Základní obsah výuky: právní rámec institucí zabývajících se prevencí a léčbou závislostí (právní předpisy, upravující jejich vznik, změny a zánik – NNO a jejich návaznost na orgány státní správy, poskytování lékařské péče a sociálních služeb), přehled právních předpisů přímo souvisejících s oblastí závislostí dle jednotlivých právních oblastí a jejich vzájemná souvislosti (např. zákon o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, zákonná omezení v souvislosti s tabákem a alkoholem, zákon o sociálně- právní ochraně dětí atd.), práva a povinnosti adiktologa při práci s klientem (rozlišení dle možného pracovního zařazení adiktologa – oblast prevence, léčby atd.), povinnost mlčenlivosti (zákonná, smluvní) a právní následky jejího porušení, základní orientace ve spektru právních a sociálních služeb pro klienty (projekty občanských poraden, důraz na aktivní přístup při vyhledávání vhodných institucí, odpovídajících potřebám klienta).</p>	
<p>Odborná literatura: Císařová, D., Sovová, O. a kol. Trestní právo a zdravotnictví. 2. upr. a rozš. vyd. Praha: Orac, 2004. 183 s.. ISBN 80-86199-75-4. Janků, M. a kol.: Základy práva pro posluchače neprávnických fakult, 1. vydání, Praha, S.H.Beck, 2004 Aktuální právní předpisy dle pokynu vyučujícího</p>	

Název předmětu	Praktický nácvik sociálně-právních dovedností
Číslo předmětu	21
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Cílem předmětu je zajistit osvojení základních dovedností v oblasti sociálně-právní práce s klienty v různých typech služeb a v rámci penitenciární a postpenitenciární péče, probace a mediace atd. Posluchači jsou seznamováni s možnostmi aplikace různých metod a postupů v této oblasti, stejně tak, jako s problémy současného systému sociálně-právní pomoci.</p>	

Odborná literatura:

Matoušek O., Kolářková J., Kodymová P., kol. (2005): Sociální práce v praxi. Praha, Portál.

Matoušek O. (2003): Slovník sociální práce. Praha, Portál.

Šámal P., Púry F., Sotolář A. (2000): Alternativní řešení trestních věcí v praxi. Praha, C.H. Beck

Mühlpacher P. (1999): Sociální a postpenitenciární péče. In Sociální a postpenitenciární péče. Brno, Institut mezioborových studií, 1999. Společensko-vědní rada, s. 21–100.

Název předmětu	Veřejná správa a management organizací
Číslo předmětu	22
Počet hodin	4
Stručná anotace předmětu: Předmět v ucelené formě představuje strukturu a funkci veřejné správy, veřejnou správu ve zdravotnictví, sociálním sektoru, školství a drogové politice. Doplnuje základní popis typů a fungování organizací (vzájemné doplnění s předmětem Základy finančního managementu). Organizační management. Management lidských zdrojů. Public relations. Fund raising.	
Odborná literatura: Národní strategie drogové politiky ČR 2005–2009 (2004). Úřad vlády ČR, Praha. Akční plán drogové politiky ČR 2005–2007 (2005). Úřad vlády ČR, Praha.	

C. ÚVOD DO STUDIA A VÝZKUMU V ADIKTOLOGII

Název předmětu	Úvod do studia adiktologie
Číslo předmětu	23
Počet hodin	4
Stručná anotace předmětu: Předmět seznamuje posluchače s celkovým pojetím studia oboru adiktologie, strukturou výuky a návazností předmětů na sebe. Seznamuje posluchače s požadavky jednotlivých částí studia a jeho cílem je pomoci studentům v orientaci při tvorbě individuálního studijního plánu. Posluchači jsou seznámeni s vývojem přístupu k fenoménu užívání návykových látek s důrazem na výklad konceptu mezioborového přístupu a jeho aplikace. V návaznosti na to jsou seznámeni s moderním pojetím oboru adiktologie a jeho zasazením do širšího kontextu vědy, včetně příbuzných oborů. Zvláštní pozornost je věnována jednotlivým oblastem drogové politiky, tj. opatření na straně potlačování nabídky a na straně omezování poptávky. Postavení a význam mezinárodních organizací a programů.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kalina K. et al. (2001): Mezioborový glosář pojmů z oblasti drog a drogových závislostí. Praha, FILIA NOVA. Časopis Adiktologie. Národní strategie drogové politiky ČR 2001–2004 (2001). Úřad vlády ČR, Praha. Národní strategie drogové politiky ČR 2005–2009 (2004). Úřad vlády ČR, Praha. Akční plán drogové politiky ČR 2005–2007 (2005). Úřad vlády ČR, Praha. Hartnoll, R. (2005) Drogy a drogové závislosti: Propojování výzkumu, politiky a praxe, ISBN 80-86734-45-5, Praha, Úřad vlády ČR.	

Název předmětu	Duševní zdraví a životní styl
Číslo předmětu	24
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Cílem předmětu je seznámit studenty s významnými koncepty duševní hygieny a životního stylu (představit významné autory a teorie v daných oblastech). Spolu s tím je pak praktická část doplněna o nácvik a vyzkoušení si vybraných metod duševní hygieny. Samostatně je věnována pozornost prevenci vyhoření (burning-out syndrom) a možnostem jeho předcházení, rozpoznání a terapeutickému ovlivnění.	

Odborná literatura:

Fryba M. (1996): Psychologie zvládání života. FFMU Brno.
Míček L. (1988): Sebevýchova a duševní zdraví. Praha, SPN.

Název předmětu	Základy psychologie a komunikace
Číslo předmětu	25
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Prostřednictvím krátkého přehledu dějin psychologie jsou posluchačům představeny základní témata, oblasti, teorie, autoři a celkové pojetí oboru psychologie. V této první části je hlavní důraz kladen na obecnou psychologii a psychologii osobnosti. Obecná psychologie má posluchačům pomoci v lepší pochopení vztahu mezi jednotlivými psychickými funkcemi a jejich možným ovlivněním prostřednictvím návykových látek. Psychologie osobnosti se pak zaměřuje především na autory a teorie významné z hlediska prevence, diagnostiky a léčby problémů spojených s užíváním drog (tj. zejména na dynamické teorie osobnosti).	
Odborná literatura: Atkinson: Úvod do studia psychologie. Drapela, V. C. (1997). Přehled teorií osobnosti. Praha, Portál. Blatný M., Plhánková A. (2003): Temperament, sebepojetí a identita. SCAN Tišnov. Langmeier J., Krejčířová D. (1998): Vývojová psychologie. Praha, Grada Publishing. Nakonečný M. (1997): Encyklopedie obecné psychologie. Praha, Academia. Riemann F. (1998): Základní formy strachu. Typy lidské osobnosti, jejich vznik, charakteristiky a formy vztahů. Praha, Portál.	

Název předmětu	Úvod do sociologie a sociální psychologie
Číslo předmětu	26
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Seznámení s oborem sociologie, jeho základy, historickým vývojem a s hlavními sociologickými směry, přístupy a teoriemi. Obeznamení se základní terminologií v oboru, podpora rozvoje schopností uplatnit poznatky ze sociologie v oboru adiktologie. Cílem předmětu je rozvinout u studentů schopnosti uplatnit sociologickou představivost a sociologického myšlení v kontextu oboru adiktologie. Klíčové otázky, jež budou v rámci předmětu diskutovány: Co je sociologie? Čím se sociologie zabývá? Co je to sociologický přístup? Počátky a vývoj sociologie, základní sociologické pojmy, kritika sociologie jako vědy a diskuse o její užitečnosti v kontextu oboru adiktologie.	
Odborná literatura: Giddens Antony (2005): Sociologie, ISBN 80-7203-124-4, Argo Praha. Havlík Radomír (2004): Úvod do sociologie. Nakladatelství Karolinum Praha. Osborne Richard a van Loon Boris (2002): Sociologie, ISBN-80-7178-610-1, Portál Praha.	

Název předmětu	Vývojová psychologie
Číslo předmětu	27
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Cílem předmětu je seznámit posluchače s moderními teoriemi vývojové psychologie s důrazem na teorie významné v kontextu oboru adiktologie. Součástí výuky je výklad základních pojmů, teoretických východisek, historického vývoje a současných trendů. Zvláštní pozornost je věnována podmínkám zdravého vývoje jedince a rizikovým faktorům, psychické deprivaci a jejím důsledkům atd. Na závěr je posluchačům představeno základní členění vývojových poruch, jejich projevů a možností včasné diagnostiky.	

Odborná literatura:

Dunovský J., Dytrych Z., Matějček M. et al. (1995): Týrané, zneužívané a zanedbávané dítě. Praha, Grada Publishing.

Langmeier J., Krejčířová D. (1998): Vývojová psychologie. Praha, Grada Publishing.

Langmeier Z., Matějček Z. (1968): Psychická deprivace v dětství. Praha, SZN.

Hall S. C., Lindzey G. (1997): Psychológia osobnosti. Bratislava, Slovenské pedagogické nakladateľstvo.

Název předmětu	Pedagogika a speciální pedagogika
Číslo předmětu	28
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Seznámení s oborem pedagogika a speciální pedagogika (zejména etopedie), základní pojmy a autoři. Důraz je kladen zejména na výklad výchovného působení a výchovného prvku v kontextu adiktologie. Představeny jsou vybrané základní metody výchovné a pedagogické práce spolu s možnostmi jejich využití v různých aplikačních oblastech.	
Odborná literatura: Jůva V. (2001): Základy pedagogiky, Paido, Brno. Labath V. (2001): Riziková mládež, SLON, Bratislava. Train A. (2001): Nejčastější poruchy chování dětí, Portál, Praha. Pipeková J. a kol. (1998): Kapitoly ze speciální pedagogiky, Paido, Brno. Heidbrink H. (1997): Psychologie morálního vývoje, Portál, Praha. Matoušek O. a Kroftová A. (2003): Mládež a delikvence, Portál, Praha. Brezinka W. (1996): Filosofické základy výchovy, Zvon, Praha. Průcha Jan (2000): Přehled pedagogiky, Portál, Praha.	

Název předmětu	Sociální práce a politika I. (Sociální politika v ČR)
Číslo předmětu	29
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Cílem kurzu je představit moderní koncepty sociální práce a sociální politiky v Evropě a u nás, tj. jako obor v jeho progresivní a moderní podobě, v níž je v současnosti rozvíjen. Krátký přehled historie sociální práce a pohledu na ní. Sociální politika v drogových službách v kontextu sociální politiky státu, krajů a obcí. Síťování služeb a návaznost na jiné oblasti pomoci uživatelům návykových látek. Historický přehled vývoje metod a přístupů sociální práce. Základní přehled moderních metod sociální práce. Sociologické a psychologické aspekty sociální práce a politiky. Pozice sociální politiky a metod v moderní společnosti. Možnosti a meze metod sociální práce. Přehled institucí a způsobu organizace, tvorby a realizace sociální politiky a práce v ČR.	
Odborná literatura: Tomeš I. a kol.: Sociální politika, teorie a mezinárodní zkušenost, Socioklub, Praha 1996 Tomeš I. a kol.: Sociální správa, Portál, Praha 2002 Matoušek O.: Základy sociální práce, Portál, Praha 2001 Hartl P.: Komunita občanská a komunita terapeutická, Slon, Praha 1997 Související zákony a internetové portály.	

Název předmětu	Sociální práce a politika II. (Sociální práce a služby)
Číslo předmětu	30
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Sociální práce – předmět poskytuje studentům přehled o způsobech sociální práce používaných v ČR v současnosti i v historickém kontextu, vše v návaznosti a důrazem na studovaný obor. Studenti mají přehled o základních typech a charakteristikách sociálních služeb definovaných v zákoně o sociálních službách a tyto poznatky dovedou propojit s vědomostmi nabytými v dalších předmětech studovaných v rámci vybraného oboru.</p>	
<p>Odborná literatura: Tomeš I. a kol.: Sociální politika, teorie a mezinárodní zkušenost, Socioklub, Praha 1996 Tomeš I. a kol.: Sociální správa, Portál, Praha 2002 Matoušek O.: Základy sociální práce, Portál, Praha 2001 Hartl P.: Komunita občanská a komunita terapeutická, Slon, Praha 1997 Související zákony a internetové portály. Zákon o sociálních službách.</p>	

Název předmětu	Obecná psychoterapie
Číslo předmětu	31
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Seznámení s nejdůležitějšími psychoterapeutickými přístupy (školy, směry), s hlavními pojmy, metodami, s účinnými faktory psychoterapie a kompetencemi psychoterapeuta v rozsahu umožňujícím např. vedení případové práce ve spolupráci se specialisty v psychoterapii, týmovou práci na pracovišti, které se psychoterapií zabývá, prohloubení znalostí o poradenských přístupech a o asistenci při plánování a hodnocení programů s psychoterapeutickou složkou apod. Hlavní okruhy témat: psychoterapeutické přístupy zaměřené na růst a zrání osobnosti, psychoterapeutické přístupy zaměřené na změny chování, faktory společné různým psychoterapeutickým směrům a školám, terapeutický vztah, terapeutické kompetence a dovednosti, skupinová dynamika a skupinová psychoterapie.</p>	
<p>Odborná literatura: Prochaska J., Norcross J.: Psychoterapeutické systémy. Grada Publishing, Praha, 1999 Kratochvíl S.: Základy psychoterapie. Portál, Praha, 1997.</p>	

Název předmětu	Gender problematika
Číslo předmětu	32
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Předmět seznamuje posluchače s následujícími okruhy témat: výklad a aplikace pojmu „gender“ a „gender problematika“, problematika žen – uživatelky a mužů – uživatelů, rizikovost a komorbidita, ženy – uživatelky a muži – uživatelé v systému služeb, specifické služby pro ženy, problematika matek-uživatelky, specifické služby pro matky s dětmi, užívání drog v partnerském vztahu, problémy partnerských vztahů v léčbě.</p>	
<p>Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitoly 9/3 a 9/4 Materiály konference UNDOC „Women’s Drug Treatment: Lessons Learned“, Vídeň 2003.</p>	

Název předmětu	Metodologie výzkumu v adiktologii a epidemiologii I. a II.
Číslo předmětu	33 / 34
Počet hodin	8 / 8
<p>Stručná anotace předmětu: Metodologie výzkumu v adiktologii a epidemiologii je funkčně rozdělena do dvou segmentů. V prvním segmentu je na podkladě praktických příkladů studentům poskytnut vhled do nejfrekventovaněji používaných designů kvantitativního a kvalitativního výzkumu v adiktologii s důrazem na standardní designy epidemiologických studií a na evaluace intervencí v drogové oblasti (prevenci, léčbě, v represi a v harm reduction). Posluchači se jednak učí aplikovat obecná pravidla na konkrétní situace, jednak zobecňovat specifické poznatky – chápat a interpretovat vědecké studie v epidemiologii. Před ukončením studia demonstrují schopnost kritické analýzy několika tematicky shodně zaměřených studií a schopnost na jejich podkladě navrhnout oborovou studii se stejným nebo příbuzným tématem se správným designem pro Českou republiku. V druhém segmentu předmět seznamuje studenty s metodologií pěti klíčových indikátorů drogové epidemiologie podle EMCDDA a Pompidou Group a rozšířeného setu „základních indikátorů“ EMCDDA. Posluchači se učí interpretovat klíčové indikátory, analyzovat jejich vztahy a chápat jejich vypovídací hodnotu pro posouzení drogové situace v přesně specifikovaných populacích na definovaném geografickém území. Součástí výuky je také podrobný rozbor epidemiologické situace v drogové oblasti v ČR a její kritická multidisciplinární analýza.</p>	
<p>Odborná literatura: EMCDDA. Ediční řada EMCDDA „Annual Report“ (na adrese: http://www.emcdda.europa.eu/publications/search-results?action=list&type=PUBLICATIONS&SERIES_PUB=w36) Gopfertová D., Hladíková M., Šejda J. & Hroboň P. (1999): Epidemiologie (1st ed.). Praha, Triton. 80-725-4037-8. Gordis L. (2000): Epidemiology (2nd ed.). New York, W. B. Saunders Company. . Janout V. (1995): Základy epidemiologie. (1. ed.). Olomouc, Vydavatelství UP v Olomouci. Janout V. (1998): Klinická epidemiologie – nedílná součást klinických rozhodovacích procesů (1 ed.). Praha, Grada Publishing. 80-7169-353-7 Sloboda Z. (2005): Epidemiology of drug abuse. New York, Springer. 03-872-4415-8 WHO (2001): WHO, & NIDA. (2000). Guide to Drug Abuse Epidemiology. Vol. WHO/MSD/MSB/00.3, Chap. 1, (p. 360). Geneve: World Health Organisation. http://www.who.int/substance_abuse/activities/researchtraining/en/index.html Záborský T. (2004): Drogová Epidemiologie (1st ed.). Olomouc, Nakladatelství UP. Zvárová J. (1999): Základy statistiky pro biomedicínské obory (1st ed.). Praha, Univerzita Karlova v Praze. http://new.euromise.org/czech/tajne/ucebnice/html/html/statist.html [Různí autoři]. Ediční řada NMS „Monografie“ (na adrese http://www.drogy-info.cz/index.php/publikace/monografie) [Různí autoři]. Ediční řada NMC Výroční zprávy Národního monitorovacího střediska (na adrese http://www.drogy-info.cz/index.php/publikace/vyrocní_zpravy).</p>	

Název předmětu	Evaluace drogových služeb
Číslo předmětu	35
Počet hodin	4
<p>Stručná anotace předmětu: Kvalita a efektivita v drogových službách a možnosti jejich hodnocení. Formativní a normativní evaluace. Evaluace přípravy, procesu a výsledku. Analýza spokojenosti klientů. Analýzy potřeb. Nákladovost drogových služeb, nákladová efektivita drogových služeb. Příklady hodnocení a praktické uplatnění různých evaluativních metod a nástrojů.</p>	
<p>Odborná literatura: Kalina K. (2000): Kvalita a účinnost v léčbě a prevenci závislosti. ANO, Praha. Evaluace drogových služeb I.–XI. WHO, Geneva.</p>	

D. ADIKTOLOGIE SPECIÁLNÍ

Název předmětu	Psychiatrie I. (obecná psychiatrie)
Číslo předmětu	36
Počet hodin	12
Stručná anotace předmětu: Obecná psychiatrie: symptomy a syndromy v základních okruzích poruch psychických funkcí: vědomí, efektivita, vnímání, myšlení, chování, osobnost, intelekt atd. Přehled terapeutických metod a přístupů v psychiatrii. Výuka probíhá jak z deskriptivního hlediska, tak sleduje i linii dynamickou a systémovou.	
Odborná literatura: Raboch J., Zvolský P. a kol.: Psychiatrie. Galén, Praha, 2001 Dörner K., Plog U.: Bláznit je lidské. Grada Publishing, Praha, 1999 Zvolský P. et al. (1996): Obecná psychiatrie. Praha, Univerzita Karlova.	

Název předmětu	Psychiatrie II. (speciální psychiatrie)
Číslo předmětu	37
Kategorie:	12
Stručná anotace předmětu: Speciální psychiatrie: hlavní skupiny psychických poruch s ohledem na MKN 10, příp. DSM IV (kromě poruch souvisejících s návykovými látkami, ty jsou obsahem jiných předmětů). Důraz je kladen zejména na poruchy, nejčastěji se vyskytující jako duální diagnózy vyskytující se při užívání návykových látek. Schopnost tyto problémy rozpoznat a popsat je, včetně rozboru možností intervencí ze strany pracovníků nelékařských profesí a jejich možného podílu a spolupráce s lékařem. Sociální psychiatrie a psychiatrická sociologie.	
Odborná literatura: Balint M. (1999): Lékař, jeho pacient a nemoc. Praha, Grada Publishing. Raboch J., Zvolský P. a kol.: Psychiatrie. Galén, Praha, 2001. Höschl C., Libiger J., Švestka J. (eds.) (2002): Psychiatrie. Praha, Tigis. Dörner K., Plog U.: Bláznit je lidské. Grada Publishing, Praha, 1999. Flaherty J. A., Channon R. A., Davis J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapia. Flaherty J. A., Channon R. A., Davis J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapia II. Flaherty J. A., Channon R. A., Davis J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapia III.	

Název předmětu	Neurovědy
Číslo předmětu	38
Počet hodin	4
Stručná anotace předmětu: Základní seznámení s oborem neurověd. Popis a výklad centrálního a periferního nervového systému v rozsahu potřebném k pochopení jeho fungování ve zdraví, při intoxikaci návykovými látkami a závislosti na nich. Základy neuroanatomie, neurofyzologie a neurobiologie (neurofarmakologie) návykových látek.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitola 2/2 a 2/4	

Název předmětu	Klinická adiktologie I. (Klinická psychofarmakologie návykových látek)
Číslo předmětu	39
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Historie léčebného systému v ČR a v Evropě. Možnosti a meze léčebných intervencí. Kvalita a efektivita v léčbě závislostí. Cílové skupiny a indikace. Typy léčebných intervencí (úvod) a způsob práce s klienty v nich. Současný systém léčby: základní léčebné modalitty dle standardů odborné způsobilosti.	

Odborná literatura:

Dörner K., Plog U. (1999): Bláznit je lidské. Učebnice psychiatrie a psychoterapie. Praha, Grada Publishing.
 Flaherty J. A., Channon R. A., Davis J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapie.
 Flaherty J. A., Channon R. A., Davis J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapie II.
 Flaherty J. A., Channon R. A., Davis J. M. (eds.) (1995): Psychiatria. Diagnóza a terapie III.
 Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha.
 MKN-10. Duševní poruchy a poruchy chování. Diagnostická kritéria pro výzkum. (1996). Praha, Psychiatrické centrum Praha.
 Rotgers, F. et al. (1999): Léčba drogových závislostí. Praha, Grada Publishing.

Název předmětu	Klinická adiktologie II. (Etiologické a patogenetické aspekty užívání návykových látek)
Číslo předmětu	40
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Předmět vychází z bio-psycho-sociálního konceptu návykových poruch a zahrnuje nejen faktory vzniku, ale i faktory vývoje a udržování chování spojeného s užíváním návykových látek. Základní okruhy jsou: dědičné a vrozené determinanty, psychologické faktory, faktory individuálního vývoje, rodinné faktory, faktory mikro- a makrosociální.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Část 2 (2/1-2/10).	

Název předmětu	Klinická adiktologie III. (Komplikace poruch způsobených užíváním návykových látek a jejich léčby)
Číslo předmětu	41
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Předmět je rozdělen na dvě části. V první jsou studenti seznámeni se základní skupinou medicínských faktorů komplikujících léčebný proces jako jsou: problematika HIV/AIDS, problematika infekčních hepatitid, ostatní somatické komplikace – lokální, orgánové, systémové, duální diagnózy, toxické psychózy, kombinované (polymorfní) užívání. Druhá část předmětu je věnována psychosociálním komplikacím při léčbě poruch způsobených užíváním návykových látek jako jsou: problémy motivace, problémy zapojení do léčby a prospěchu z léčby, vnější vlivy jako komplikace léčby (rodina, partner, další sociální kontext), konfrontace s pravidly, sexuální a erotické vztahy jako komplikace léčby, předčasné ukončení léčby, relaps a recidiva.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitoly 4/3-4/5. Raboch J., Zvolský P. a kol.: Psychiatrie. Galén, Praha, 2001. Rotgers F. a kol.: Léčba drogových závislostí. Grada Publishing, Praha, 1999. Nevšímal P. Ed. (2004): Terapeutická komunita pro drogově závislé I. – Vznik a vývoj, Středočeský kraj a Magdaléna, o.p.s.	

Název předmětu	Odborná anglická terminologie
Číslo předmětu	42
Kategorie:	4
Stručná anotace předmětu: Základní seznámení s anglickou odbornou terminologií, překlad klíčových spojení a publikování v anglickém jazyce. Výuka je především prakticky zaměřena na rozvoj jazykových dovedností.	

Odborná literatura:

Kalina K. (2000): Kvalita a účinnost v léčbě a prevenci závislostí. ANO, Praha.
 Kalina K. (2002): Glosář pojmů. RVKPP, Praha.

Název předmětu	Racionální drogová politika
Číslo předmětu	43
Kategorie:	8
<p>Stručná anotace předmětu: Racionální drogová politika je relativně mladý termín, vystihující profesionální a vědecky podložený přístup k zacházení s návykovými látkami ze strany společnosti. Cílem předmětu je prezentovat studentům celý proces tvorby a realizace drogové politiky a podrobit jej kritické diskusi. Tj. proces začínající kvalitním výzkumem v odpovídajícím rozsahu a vědecky ověřenými fakty (tzv. evidence based approach) a jejich následným promítnutím do oblasti potlačování nabídky, omezování poptávky a minimalizace rizik a znovu ověřováním výsledku a případnou korekcí přijatých opatření. Předmět je zasazen jak do národního, tak mezinárodního kontextu.</p>	
<p>Odborná literatura: Záborský T. a kol. (1996): Racionální drogová politika. Votobia, Olomouc. Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Radimecký J. (2001): Česká drogová politika – pro a proti, Adiktologie – časopis pro prevenci, léčbu a výzkum v adiktologii 1/2. Radimecký J. a kol. (2004) Ed.: Koordinace protidrogové politiky: Nástroj realizace účinných komplexních opatření, Zaostřeno na drogy 3/04, ISSN 1214-1089, Praha, Úřad vlády ČR. Radimecký J. a kol. (2005) Ed.: Národní strategie protidrogové politiky 2005–2009, ISBN 80-86734-39-0, Praha, Úřad vlády ČR. Hartnoll R. (2005): Drogy a drogové závislosti: Propojování výzkumu, politiky a praxe, ISBN 80-86734-45-5, Praha, Úřad vlády ČR. Rada EU (2005) Protidrogová strategie EU na období 2005–2012, ISBN 80-86734-64-1, Praha, Úřad vlády ČR. Rada EU (2005) Protidrogový akční plán EU na období 2005–2008, ISBN 80-86734-57-9, Praha, Úřad vlády ČR.</p>	

Název předmětu	Systém léčebné péče I. (Nízkoprahové služby)
Číslo předmětu	44
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Historie a základní principy nízkoprahových služeb. Postavení a role nízkoprahových služeb v oblasti užívání legálních i nelegálních drog. Základní principy Harm Reduction a Risk Reduction. Cílové skupiny nízkoprahových služeb. Typy intervencí a způsob práce s klienty, využívajícími nízkoprahové služby. Kvalita a efektivita nízkoprahových služeb.</p>	
<p>Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Hunt N., Lenton S., Mitcheson L., Nelles B. and Stimson, G. (2003): Forward thinking on drugs: A review of the evidence-base for harm reduction approaches to drug use. www.forward-thinking-on-drugs.org</p>	

Název předmětu	Systém léčebné péče II. (Ambulantní služby a substituce)
Číslo předmětu	45
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Ambulantní léčba představuje jednu z nejdůležitějších léčebných modalit, jež v podstatě tvoří páteř celého léčebného systému v adiktologii. Předmět seznamuje se základními typy poradenských pracovišť a poradensko-výchovných institucí. Zabývá se systémem AT ordinací a poraden a ordinací specialistů (psychiatrie, psychologie). Samostatným tématem je oblast intenzivní ambulantní péče, tj. denní a odpolední stacionáře. Návaznost na jiné typy léčebné péče. Ambulantní služby a jejich postavení v systému léčebné péče, ambulantní služby: možnosti</p>	

a meze. Klient v ambulantních službách, diagnostika, specifika, rizika. Strukturované ambulantní programy – jejich obsahové náplně, intenzita a cíle. Odlišení strukturovaných ambulantních programů od ústavní či rezidenční léčby, matching – kritéria výběru „vhodného klienta do vhodného programu“. Efektivita ambulantní léčby. Výhody a nevýhody strukturovaných denních programů. Obsahová náplň se zaměřuje na celé spektrum ambulantních služeb, jejich možnosti, začlenění do systému péče, hranicím a následně pak na význam, smysl a postavení stacionární formy léčby.

Odborná literatura:

Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR, Praha.

Kapitoly 5 a 8. MPK: Katalog služeb a programů pro problémové uživatele drog a závislé, Úřad vlády ČR, Praha, 2000

Kalina a kol.: Akreditační standardy pro zařízení a programy poskytující odborné služby problémovým uživatelům a závislým na návykových látkách v působnosti MZ ČR, MZ ČR Praha

Skála J.: Psychoterapie osob závislých na alkoholu, In: Růžička (ed): Psychoterapie II. Triton, Praha, 1995.

Název předmětu	Systém léčebné péče III. (Ústavní péče, TK, následná péče)
Číslo předmětu	46
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Systém lůžkové péče v oboru adiktologie tvoří složitý celek, jehož jedna část je téměř výhradně provozována státními léčebnami (PL, PK) a reprezentuje krátkodobou a střednědobou ústavní léčbu, zatímco druhá část je téměř výhradně provozována nestátními organizacemi a reprezentuje středně- a dlouhodobou rezidenční (ústavní) léčbu v TK a následnou péči. Specifickou oblast představují léčebné programy přímo ve věznicích. Předmět seznamuje studenty jak s jednotlivými typy léčebné péče, tak jejich rolí a pozicí v celkovém systému a návaznosti služeb. Zabývá se i otázkami kvality a efektivity lůžkové léčby.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitola 8. Nevšímal P. Ed. (2004): Terapeutická komunita pro drogově závislé I. – Vznik a vývoj, Středočeský kraj a Magdaléna, o.p.s.	

Název předmětu	Svépomocné systémy (AA, AN atd.)
Číslo předmětu	47
Počet hodin	4
Stručná anotace předmětu: Svépomocné programy obecně. Význam a formy svépomoci v oblasti drogového užívání a závislostí. Svépomocné skupiny, platformy a hnutí. AA (AN) a jejich filozofie, strategie „dvanácti kroků“. Účinné faktory strategie „dvanácti kroků“. Profesionální podpora účasti pacienta/klienta ve svépomocných programech. Dobrovolníci v prevenci a léčby. Význam dobrovolnické práce. Možnosti a meze dobrovolnické práce. Exuser a jeho význam. Možnosti a meze exusera v léčbě a prevenci.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitola 6/11. Rotgers F a kol.: Léčba drogových závislostí. Grada Publishing, Praha, 1999. Anonymní alkoholici (1989): Anonymní alkoholici: Příběh o tom, jak se tisíce mužů a žen vyléčilo z alkoholismu, český překlad, Alcoholics Anonymus World Services, Inc. New York City.	

Název předmětu	Primární drogová prevence
Číslo předmětu	48
Počet hodin:	12
Stručná anotace předmětu: Primární prevence v kontextu opatření snižujících poptávku. Charakteristiky primární prevence, její členění a typy. Základní pojmy. Metody a přístupy v primární prevenci užívání návykových látek včetně tabáku a alkoholu. Horizontální a vertikální systém řízení PP rizikového chování v ČR. Efektivita primární prevence a způsoby jejího posuzování, evaluace programů atd. Cílové skupiny primární prevence a resortní perspektiva přístupu k primární prevenci. Standardy primární prevence.	

Odborná literatura:

Vybrané kapitoly v: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha.

Gallá M., Aertsen P., Daatland Ch., DeSwert J., Fenk R., Fischer U. et al. (2005): Jak ve škole vytvořit zdravější prostředí – Příručka o efektivní školní drogové prevenci, ISBN 80-86734-38-2, Praha, Úřad vlády ČR. Ministerstvo školství ČR (2006) Standardy odborné způsobilosti programů primární prevence užívání návykových látek, MŠMT, Praha.

Název předmětu	Primárně preventivní programy v praxi
Číslo předmětu	49
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Základní typy preventivních programů v praxi v ČR. Různé modely uplatňované v praxi. Předmět zahrnuje seznámení s praktickým způsobem realizace programů a jeho součástí je též krátká stáž přímo ve vybraném zařízení. Příklady funkčních a nefunkčních programů PP rizikového chování.	
Odborná literatura: Vybrané kapitoly v: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Handbook of Primary Prevention. Popidou Group / Jellinek Center. Adiktologie č.4: Supplementum, 2004. Sdružení SCAN.	

Název předmětu	Případová práce: nízkoprahové programy
Číslo předmětu	50
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Kazuistický seminář je zaměřen na práci s klienty v nízkoprahových programech a zařízeních, jeho cílem je studentům demonstrovat a diskutovat s nimi specifika práce s klienty v těchto typech adiktologických služeb. Kromě praktických informací a diskusí nad konkrétními intervencemi v kontextu diskutovaných typů služeb má seminář za cíl přiblížit studentům trendy vývoje služeb Harm Reduction v závislosti na měnících se potřebách klientů.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR, Praha. Radimecký J. (2005): Časy se mění aneb přístup harm reduction vůči užívání alkoholu? Adiktologie – časopis pro prevenci, léčbu a výzkum v adiktologii 5/2 Supplementum. Stimson, G. (1995): AIDS and injecting drug use in the United Kingdom, 1987–1993: the policy response and the prevention of the epidemic. <i>Social Science and Medicine</i> , 699-716. Hunt N., Lenton S., Mitcheson L., Nelles B. and Stimson G. (2003): Forward thinking on drugs: A review of the evidence-base for harm reduction approaches to drug use. www.forward-thinking-on-drugs.org	

Název předmětu	Případová práce: terapeutické komunity
Číslo předmětu	51
Počet hodin	8
Stručná anotace předmětu: Kazuistický seminář je zaměřen na práci s klienty v terapeutických komunitách a jeho cílem je ukázat studentům specifika práce s klienty v této léčebné modalitě. Kromě praktických informací a diskusí nad terapeutickými postupy má seminář za cíl přiblížit studentům trendy vývoje v léčbě v terapeutických komunitách v závislosti na měnících se potřebách klientů.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Nevyšímal P. Ed. (2004): Terapeutická komunita pro drogově závislé I. – Vznik a vývoj, Středočeský kraj a Magdaléna, o.p.s.	

Název předmětu	Včasná intervence a krizová intervence
Číslo předmětu	52
Počet hodin	12
<p>Stručná anotace předmětu: Předmět probírá dva důležité okruhy převážně předléčebných intervencí. Včasná intervence je krátkodobý poradenský přístup, navazující na první kontakt s uživatelem návykové látky (většinou v nízkoprahových programech či zařízeních, často ve zcela jiném prostředí, např. ve škole). Oproti tomu krizová intervence se zaměřuje na zvládnutí akutních psychologických a psychosociálních krizí, které ohrožují život, zdraví a osobní integritu. Cílem výuky předmětu je porozumění těmto přístupům a schopnost aplikovat je v praxi. Proto je významnou součástí semináře i praktický nácvik základních dovedností (např. rozpoznání krizového podnětu, pojmenování příznaků, strategie řešení, zábrana rozvoje škodlivých a jinak destruktivních obranných mechanismů, snížení chronické úzkosti aj.).</p>	
<p>Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitoly 5/2-5/4. Vodáčková D. a kol: Krizová intervence. Portál, Praha, 2002</p>	

Název předmětu	Case management
Číslo předmětu	53
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Předmět seznamuje posluchače se základními metodami úvodní fáze práce s klientem a dovednostmi potřebnými k tomu, aby byl klient, který vyhledá odbornou péči, udržen v kontaktu s pomáhající službou, komplexně zhodnocen a motivován ke spolupráci při volbě a využití vhodné formy péče odpovídající jeho situaci a potřebám. Seminář zahrnuje: práci s diagnostickými kritérii, vedení vstupního rozhovoru, diagnostický rozhovor jako specifická intervence, anamnéza, zhodnocení klienta, dotazníkové metody, toxikologické testy, plánování péče, „matching“ – párování potřeb a intervencí, doporučování a předávání, dokumentace. Vedení případu. Přehodnocování a změny potřeb klienta v kontextu dlouhodobé práce.</p>	
<p>Odborná literatura: Stuchlík J.: Asertivní komunitní léčba & case management. Fokus books, Praha, 2001. Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Rotgers F. a kol.: Léčba drogových závislostí. Grada Publishing, Praha, 1999.</p>	

Název předmětu	Metody práce s rodinami
Číslo předmětu	54
Počet hodin	12
<p>Stručná anotace předmětu: Rodinné faktory vzniku, vývoje a udržování návykových poruch. Význam rodiny a dalších blízkých v léčbě a sociální rehabilitaci uživatelů návykových látek. Rodinná terapie. Rodinné poradenství. Krátkodobé intervence u členů rodiny a jiných blízkých osob. Skupiny s rodiči a blízkými. Charakteristika dvou obecných přístupů k rodině: 1. Vychází z povahy léčby a zaměření daného poradenského nebo terapeutického programu, 2. Je založen výhradně na systemickém/ systémovém pojetí. Účinné faktory v práci s rodinou. Sebereflexe terapeuta a vztahové prostředí rodiny. Technika a struktura metod práce s rodinou. Interakce mezi rodinně terapeutickým přístupem a dalšími prvky péče o závislé. Typické obtíže při zacházení s rodinou – v rodinné struktuře i v osobnosti terapeuta.</p>	
<p>Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003): Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitoly 2/9, 6/6, 6/10. Hajný M.: Rodiče, děti a drogy. Grada 2001 Klouček E., Hajný M., Stuchlík R.: Akta Y – Drogové problém vs. Rodina. Votobia 1999 Rieger Z.: Ostrov rodiny. Konfrontace 1998 Rotgers F. a kol.: Léčba drogových závislostí, Grada 1999 Chvála V., Trapková L.: Komplexní psychosociální diagnostika a intervence u chronických chorob. Středisko komplexní terapie, Liberec 1997 (Skriptum pro účastníky kurzů SKT)</p>	

Název předmětu	Specifické cílové skupiny (etnické minority, děti a mladiství, gender problematika atd.)
Číslo předmětu	55
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Různé cílové skupiny v kontextu drogových služeb: etnické minority, děti a mladiství, gender problematiky atd. Specifika těchto cílových skupin: diagnostika, terapeutické intervence, práce s rodinami a blízkými, úprava léčebného plánu atd.</p> <p>Gender: Společenský a kulturní kontext, gender problematika a drogová problematika (souvislosti, propojení), specifika cílové skupiny, komorbidita v České republice a v Evropě, odlišnosti klientely ve vztahu k užívání návykových látek, ženské poradenské a léčebné programy, dostupnost služeb, ženy-uživatelky - specifika, možnosti pomoci, matky-uživatelky – specifika, možnosti pomoci, specifické gender problémy a jejich přesah do dalších oborů. Obsahová náplň předmětu se bude dále věnovat různým aspektům vztahu gender problematiky a oblasti závislosti.</p>	
<p>Odborná literatura: Janečková H., Křížová E.: Lékařské, sociologické a etické aspekty zdraví žen. Přednáška, Škola veřejného zdravotnictví IPVZ, Praha, 2002 Vobořil J.: Gender differences – ženy jako zvláštní skupiny zasluhující pozornost – review anglicky psané literatury. Adiktologie (Scan Tišnov), roč. II, č. 1, 2002 EMCDDA: Annual report on drugs in the EU. Office for Official Publications of the EU, 2000 Vobořil J.: Gender – ženy jako specifická skupina in Kalina a kol., Drogy a drogové závislosti, Úřad vlády, 2003 Drobná H.: Problematika drogových závislostí matek a novorozenců, Zdravotně sociální fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.</p>	

Název předmětu	Základy poradenství a práce s motivací
Číslo předmětu	56
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Motivační rozhovory jsou základem pro intervence, které vedou u klientů z řad závislých, problémových uživatelů a exuserů ke změnám v chování, prožívání a myšlení. Motivační trénink, jehož součástí motivační rozhovory jsou, je metodou strukturovaného předléčebného či léčebného poradenství, které se uplatňuje v nízkoprahových kontaktních centrech, v léčebnách, ambulancích, poradnách a drogových agenturách. Motivační rozhovory jsou užitečné nejen při individuální práci s klienty, ale mají význam i při rodinném poradenství.</p>	
<p>Odborná literatura: Rotgers F. a kol.: Léčba drogových závislostí, Grada Publishing, Praha 1999 Kalina, K. et al. (2003). Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Kapitoly Kalina K. a kol: Mezioborový glosář pojmů z oblasti drog a drogových závislostí, FILIA NOVA, Praha, 2001 Kalina K.: Jaká péče je kvalitní? ADIKTOLOGIE, SCAN Tišnov, 2001, roč.I, č.1, str. 34-42. Miller W. R., Rollnick S.: Motivational interviewing: Preparing people to change addiction behavior. Guilford Press, New York, 1991 Nešpor K.: Návykové chování a závislost, Portál, Praha, 2000 Pates R.: Pražské přednášky, O.S.LAXUS, Hradec Králové, 2000 Počarovský O.: Motivační trénink jako zásadní metoda práce s toxikomany v nízkoprahovém zařízení, KONFRONTACE, 1999, roč.X,č.3, str.42-46 Dobiášová D.: Motivační aliance při léčbě závislostí, KONFRONTACE, 2001, roč.XII,č.3, str.120-122</p>	

Název předmětu	Socioterapie
Číslo předmětu	57
Počet hodin	8
<p>Stručná anotace předmětu: Pojem socioterapie v kontextu různých drogových služeb. Nácvik sociálních dovedností, socioterapeutický klub, vzdělávání klientů jako součást léčebného programu, sportovní a zátěžové programy. Význam zátěžových programů pro léčebný proces, typy zátěžových programů. Tvorba socioterapeutických aktivit a jejich začlenění do léčebného plánu.</p>	

Odborná literatura:

Ekelman B., (1999): Socialna psychiatria, Trenčín, Vydavateľstvo F.

Kannenberg R. J. (2003): Socioterapy for Sociopaths. Eau Claire: Pesi Healthcare LLC

Pfeifer J. (2000): Socioterapie úzkosti. In: VYMĚTAL J. a kol.: Speciální psychoterapie. Praha, Psychoanalytické nakladatelství

VYMĚTAL J. (2006): Obecná psychoterapie, Praha, Grada

Whiteley J. S. (1986): Socioterapy and psychotherapy in the treatment of personality disorder: discussion paper. Journal of the Royal Society of Medicine, 79, 721 – 725 <http://www.pantarhei.org>

Název předmětu	Úvodní interview a vedení diagnosticko-terapeutického rozhovoru
Číslo předmětu	58
Počet hodin	12
Stručná anotace předmětu: Specifikum úvodního interview. Diagnostický význam a využití prvního interview v poradenském, psychotherapeutickém a diagnostickém kontextu. Struktura a vedení úvodního interview. Neverbální komunikace a další významné zdroje údajů o klientovi. Úskalí a diagnostická validita prvního interview.	
Odborná literatura: Angelder, A. (1997): Úvodní interview v psychoterapii. Vydavatelství F, Trenčín.	

Název předmětu	Speciální psychoterapie
Číslo předmětu	59
Počet hodiny	12
Stručná anotace předmětu: Seznámení s nejdůležitějšími postupy, které psychoterapie nabízí a používá v oblasti návykových poruch a s problémy, které v této oblasti nejčastěji řeší, v rozsahu umožňujícím např. vedení případové práce ve spolupráci se specialisty v psychoterapii, týmovou práci na pracovišti, které se psychoterapií zabývá, a zejména prohloubení poradenských přístupů. Hlavní okruhy témat: nejčastější postupy individuální psychoterapie v oblasti návykových poruch, nejčastější postupy psychoterapie v malé skupině v oblasti návykových poruch, terapeutická komunita jako metoda v oblasti návykových poruch, problémy symptomového chování, problémy motivace a navození změny, problémy podpory a strukturace, práce s biografií v individuální i skupinové situaci, práce se skupinovým tématem, práce se skupinovou interakcí.	
Odborná literatura: Kalina K. et al. (2003). Drogy a drogové závislosti: mezioborový přístup. Úřad vlády ČR/NMS, Praha. Část 6 (6/3-6/7). Rotgers F. a kol.: Léčba drogových závislostí. Grada Publishing, Praha, 1999. Prochaska J., Norcross J.: Psychoterapeutické systémy. Grada Publishing, Praha, 1999.	

Název předmětu	Sociálně-psychologický a poradenský výcvik
Číslo předmětu	60
Počet hodin	80
Stručná anotace předmětu: Sociálně-psychologický a poradenský výcvik v rozsahu 80 hodin rozložený do jednoho týdne (40 hodin), 2 dvou denní (32 hodin) a jedno setkání 8 hodin (příprava). Zaměřeno na praktické zvládnutí a nácvik poradenských dovedností.	
Odborná literatura: Miller, W. R., Rollnick, S. (2003). Motivační rozhovory. Tišnov: SCAN. Kolařík, M. (2006). Interakční psychologický výcvik. Olomouc: FF UPOL. Komárová, R., Slaměník, I., Výrost, J. (2001). Aplikovaná sociální psychologie III. - sociálněpsychologický výcvik. Praha: GRADA. Rieger, Z. (2007). Loď skupiny. Praha: Portál. Tegze, O. (2003). Neverbální komunikace. Praha: Computer Press.	

Název předmětu	Praxe ve vybraném zařízení
Číslo předmětu	61
Počet hodin	300 (ve 3 různých zařízeních po 100 hod.)
<p>Stručná anotace předmětu:</p> <p>Cílem praxe je umožnit účastníkovi kurzu delší a soustředěnou praxi v různých typech adiktologických pracovišť. Praxe je rozdělena na 3 blok, z nichž každá má 100 hodin, celková praxe tedy činí 300 hod. na adiktologickém pracovišti, které jej zajímá a má vztah k tématům, která jsou součástí studia. Na praxi musí posluchač kromě jiného prokázat schopnost kvalifikovaně pomoci při realizaci programu, do kterého se musí aktivně zapojit. Jeho práce je vedena a hodnocena vedoucím praxe, který bude mít školící funkci a projde také samostatným krátkým kurzem. Vedoucí praxe vypracuje na závěr praxe na posluchače posudek. Každý blok praxe absolvuje účastník kurzu na jiném typu pracoviště s tím, že:</p> <ul style="list-style-type: none"> – cílem prvního bloku praxe je především úvodní seznámení účastníka kurzu s reálným provozem adiktologických služeb. – cílem druhého bloku praxe je umožnit účastníku kurzu delší a soustředěnou praxi na pracovišti, které jej zajímá a obsahově má vztah k již specializovaným adiktologickým programům, vyučovaným ve výukových liniích C) Úvod do studia a výzkumu v adiktologie a D) Adiktologie speciální. – cílem třetího bloku praxe je umožnit účastníku kurzu delší a soustředěnou praxi na pracovišti, které jej zajímá, tj. v oblasti kde by rád pracoval po ukončení kurzu. Na praxi musí kromě jiného prokázat schopnost kvalifikovaně pomoci při realizaci programu, do které se musí aktivně zapojit. Posluchač je povinen jako završení praxe, zpracovat případovou studii klienta v zařízení. 	
<p>Odborná literatura:</p> <p>Dušek K., Večeřová – Procházková A. (2005): První pomoc v psychiatrii. Praha, GRADA.</p> <p>Thompson M. (2004): Přehled etiky. Praha, Portál.</p> <p>Vágnerová M. (2004): Psychopatologie pro pomáhající profese. Praha, Portál.</p> <p>Smolík P. (2002): Duševní a behaviorální poruchy. Praha, Maxdorf.</p> <p>Dále dle pokynu vedoucího praxe</p>	

Ministerstvo zdravotnictví České republiky
Č. j.: MZDR – 398/2009/VZV
Referent: Bc. Petra Borovičková
Tel.: +420 224 972 553

AKREDITOVANÝ KVALIFIKAČNÍ KURZ V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ PRO ZÍSKÁNÍ ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K VÝKONU ZDRAVOTNICKÉHO POVOLÁNÍ ODBORNÉHO PRACOVNÍKA V OCHRANĚ A PODPOŘE VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Pořádá akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace Ministerstva zdravotnictví České republiky podle § 45 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb.

PROFIL ABSOLVENTA

1. Určení

Studium – je určeno pro jiné odborné pracovníky, kteří získali způsobilost jiného odborného pracovníka absolvováním magisterského studijního oboru přírodovědného, matematicko-fyzikálního zaměření, elektrotechnického, sociálního nebo pedagogického zaměření podle § 43 odst. 2 písm. a) bod 4, 5, 6, 7 a 8 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 96/2004 Sb.“).

2. Uplatnění absolventa

Úspěšným ukončením akreditovaného kvalifikačního kurzu, který se skládá ze základního a odborného modulu, získává jiný odborný pracovník odbornou způsobilost k výkonu povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona č. 96/2004 Sb..

Za výkon povolání odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví se považuje činnost související s výkonem státního zdravotního dozoru v rámci ochrany a podpory veřejného zdraví podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví v platném znění a plnění úkolů v oblasti prevence onemocnění a ochrany a podpory veřejného zdraví.

Účast na tomto kurzu se považuje podle § 51 odst. 9 zákona č. 96/2004 Sb. a v dohodě s MPSV za rekvalifikaci dle zvláštního právního předpisu, zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění.

3. Organizační zabezpečení kurzu

Studium probíhá modulovým způsobem na akreditovaných pracovištích.

Studijní program zahrnuje modul základní a odborný.

Celková délka akreditovaného kvalifikačního kurzu je minimálně 8 týdnů.

V průběhu celého studia musí účastník absolvovat

- 160 hodin přímé teoretické výuky na akreditovaném pracovišti
- nepřímou teoretickou výuku a samostudium
- 4 týdny odborné praxe k odbornému modulu

Do vzdělávání může být započtena část dříve absolvovaného studia, pokud odpovídá některé části akreditovaného kvalifikačního kurzu, a část odborné praxe určené vzdělávacím programem, kterou účastník vykonal v jiném než akreditovaném zařízení podle § 51 odst. 8 zákona č. 96/2004 Sb..

O jeho započtení vydává akreditované zařízení potvrzení, v případě pochybností o započtení rozhodne na žádost účastníka vzdělávání nebo akreditovaného zařízení Ministerstvo zdravotnictví České republiky.

4. Předpokládané výsledky vzdělávání

Absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v ochraně a podpoře veřejného zdraví se získá odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání odborný pracovník v ochraně a podpoře veřejného zdraví, opravňující k výkonu činností stanovených v § 3 odst. 2 a § 26 vyhlášky č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků.

5. Odborné vědomosti, dovednosti a postoje

Rozsah kurzu je stanoven § 27 odst. 4 vyhlášky č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání tak, aby si absolvent osvojil teoretické znalosti a praktické dovednosti v souladu s minimálními požadavky danými uvedenou vyhláškou.

CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

1. Vstupní předpoklady studentů

Absolvování magisterského studijního programu přírodovědného, matematicko-fyzikálního, elektrotechnického, sociálního nebo pedagogického zaměření podle § 43 odst. 2 písm. a) bodu 4, 5, 6, 7 a 8.

2. Postup při zařazení do akreditovaného kvalifikačního kurzu

Je dán § 51 odst. 4 zákona č. 96/2004 Sb.

3. Délka studia

Minimálně 8 týdnů.

4. Organizace výuky

Kurz je realizován kombinovanou formou (tj. formou celodenní průpravy), kdy rozsah teoretické a praktické výuky odpovídá délce stanovené týdenní pracovní doby. Jestliže se studium uskutečňuje jinými formami, nesmí být úroveň této průpravy nižší než u celodenní průpravy.

Studium je ukončeno závěrečnou zkouškou před zkušební komisí podle § 52 zákona č. 96/2004 Sb. a § 13 vyhlášky č. 189/2009 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, aprobační zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky. Úspěšný absolvent získá osvědčení o odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání odborného pracovníka

v ochraně a podpoře veřejného zdraví podle § 28 zákona č. 96/2004 Sb..

5. Metody výuky

- přednášky, semináře, samostudium a konzultace
- praxe k odbornému modulu.

Ve výuce jsou uplatňovány interaktivní metody a samostudium.

6. Požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví

Součástí teoretické i praktické výuky je problematika bezpečnosti a ochrany při práci, hygieny práce a požární ochrany. Výuka k bezpečné a zdravé neohrožující práci vychází z požadavků aktuálně platných právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Požadavky jsou doplněny o informace o rizicích v souvislosti s vykonáváním praktické výuky, včetně informací o opatřeních na ochranu před působením zdrojů rizik.

UČEBNÍ PLÁN

ZÁKLADNÍ MODUL

Název: Základní zdravotnický modul

Názvy vyučovacích předmětů	Počet vyučovacích hodin přímé výuky
Etika práce odborného pracovníka v ochraně a podpoře veřejného zdraví, základy psychologie	12
Administrativní činnosti ve zdravotnictví	3
Organizace a řízení zdravotní péče	7
Základy ochrany a podpory veřejného zdraví včetně profesionálních nákaz – úvod	1
První pomoc	5
Zajišťování zdravotní péče v mimořádných a krizových situacích	5
Právní souvislosti s poskytováním zdravotní péče	3
Management jakosti ve zdravotnictví, zabezpečení a řízení kvality v ochraně veřejného zdraví	4
CELKEM HODIN PŘÍMÉ VÝUKY	40

CÍLE PŘEDMĚTŮ:

Poskytnout teoretické znalosti v uvedených okruzích:

ETIKA PRÁCE ODBORNÉHO PRACOVNÍKA V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ, ZÁKLADY PSYCHOLOGIE

Problematika zdravotnické psychologie. Prohloubení poznatků, které jsou důležité pro profesionální zvládnání náročných situací. Psychologické aspekty práce odborného pracovníka v ochraně veřejného zdraví při jednání s lidmi v souvislosti s poskytováním poradenské péče a s kontrolní činností v ochraně a podpoře veřejného zdraví, řešení konfliktních situací. Komunikace o riziku. Psychologická hlediska prevence. Psychoterapeutické přístupy.

Etické otázky vykonávání nelékařské profese ve zdravotnictví. Seznámení s etickým kodexem.

ADMINISTRATIVNÍ ČINNOSTI VE ZDRAVOTNICTVÍ

Metody zdravotnické a laboratorní dokumentace a dokumentace podle správního řádu. Metody hromadného zpracování dat., informační systémy ve zdravotnictví a další vhodné k využití pro potřeby ochrany veřejného zdraví. Metodologie vědeckého výzkumu.

ORGANIZACE A ŘÍZENÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE

Systém zdravotní péče v ČR, druhy zdravotnických zařízení, státní a nestátní zdravotnická zařízení, zdravotní pojišťovny. Ekonomika provozu zdravotnických zařízení. Management zdravotní péče. Zabezpečení a rozvoj lidských zdrojů ve zdravotnictví a ve státní správě na úseku ochrany a podpory veřejného zdraví.

ZÁKLADY OCHRANY A PODPORY VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ VČETNĚ PROFESIONÁLNÍCH NÁKAZ – ÚVOD

Seznámení s příslušnou legislativou, kterou se upravují podmínky předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a s hygienickými požadavky na provoz zdravotnických zařízení.

Definice zdravotních rizik životního a pracovního prostředí a možnosti ochrany před negativními účinky. Determinanty zdraví. Prevence vzniku nemocí specifických i nespecifických a jejich možných jiných komplikací.

PRVNÍ POMOC

Obecné zásady poskytování první pomoci při stavech bezprostředně ohrožujících život, podpora nebo náhrada základních životních funkcí nemocného nebo raněného. Neodkladná péče a povinnosti zdravotnických pracovníků.

ZAJIŠŤOVÁNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE V MIMOŘÁDNÝCH A KRIZOVÝCH SITUACÍCH

Zásady přechodu zdravotnického zařízení ze standardních podmínek do činností za nestandardních podmínek – krizový management. Úkoly zdravotnických pracovníků při různých typech katastrof a hromadném výskytu postižených se zvláštním zřetelem na pracovníky v ochraně veřejného zdraví.

PRÁVNÍ SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍ PÉČE

Základní orientace v právním řádu a jednotlivých právních odvětvích a vazbě na zdravotně -sociálně hygienickou oblast. Druhy, tvorba, publikace a registrace právních předpisů. Základní právní předpisy platné ve zdravotnictví. Právní odpovědnost ve zdravotnictví.

MANAGEMENT JAKOSTI VE ZDRAVOTNICTVÍ, ZABEZPEČENÍ A ŘÍZENÍ KVALITY V OCHRANĚ VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Zajišťování kvality zdravotní péče. Standardy kvality, indikátory kvality ve zdravotnictví. Akreditace zdravotnických zařízení, certifikace. Zabezpečení a řízení kvality v laboratorních provozech, akreditace a autorizace laboratoří ochrany veřejného zdraví. Zabezpečení kvality při výkonu státního zdravotního dozoru.

ODBORNÝ MODUL

Název: Ochrana veřejného zdraví

Názvy vyučovacích předmětů	Počet vyučovacích hodin přímé výuky
Základ biologických a klinických oborů pro ochranu a podporu veřejného zdraví	10
Právní problematika vztahující se k výkonu státního zdravotního dozoru	24
Základy obecné epidemiologie	6
Hygiena obecná a komunální	10
Hygiena výživy	8
Hygiena předmětů běžného užívání	3
Hygiena práce	10
Hygiena dětí a mladistvých	7
Epidemiologie	10
Analýza zdravotních rizik	8
Podpora veřejného zdraví	16
Základ sociálních oborů pro ochranu a podporu veřejného zdraví	8
CELKEM HODIN PŘÍMÉ VÝUKY	120

CÍLE PŘEDMĚTŮ:

Poskytnout teoretické znalosti v uvedených okruzích:

ZÁKLAD BIOLOGICKÝCH A KLINICKÝCH OBORŮ PRO OCHRANU A PODPORU VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Znalosti v oborech, které tvoří základ potřebný pro ochranu a podporu veřejného zdraví: anatomie, fyziologie, patologie, biologie, fyzika, chemie, biochemie, mikrobiologie, genetika, imunologie, toxikologie, infekční lékařství, pediatrie, základy radiační ochrany.

PRÁVNÍ PROBLEMATIKA VZTAHUJÍCÍ SE K VÝKONU STÁTNÍHO ZDRAVOTNÍHO DOZORU

Základy práva pro provádění státního zdravotního dozoru, správní právo, správní řád a jeho aplikace do výkonu státního zdravotního dozoru. Právní předpisy pro jednotlivé obory ochrany a podpory veřejného zdraví.

ZÁKLADY OBECNÉ EPIDEMIOLOGIE

Epidemiologické metody práce v ochraně veřejného zdraví, epidemiologické studie, kasuistika, formulace hypotéz, interpretace, kontrola.

Statistické metody zpracování dat a využití v epidemiologii, analýza dat, informační systémy v ochraně veřejného zdraví.

HYGIENA OBECNÁ A KOMUNÁLNÍ

Vztah mezi životním prostředím a lidským organismem, cizorodé látky v životním prostředí.

Hygienická problematika ovzduší (venkovní, vnitřní).

Hygienická problematika pitných a rekreačních vod.

Hygienická problematika činností epidemiologicky závažných v oblasti péče o tělo.

Hygienické požadavky na předměty přicházející do styku s pitnou vodou.

Problematika nakládání s odpady, zdravotní rizika kontaminace půdy.

Hygienická problematika hluku, vibrací a neionizujícího záření v životním prostředí.

Posuzování projektové dokumentace a hodnocení vlivu staveb na zdraví populace.

HYGIENA VÝŽIVY

Vztah výživa a zdraví, výživový stav obyvatelstva, základy potravinářské technologie, nutriční toxikologie a základy potravinářské mikrobiologie, cizorodé látky v potravinách, výživové poradenství, hygienické požadavky na výstavbu a provoz potravinářských zařízení, prevence alimentárních onemocnění, správná výrobní a hygienická praxe v zařízeních poskytujících stravovací služby, systém HACCP, systém RASFF, státní dozor v oblasti potravin

HYGIENA PŘEDMĚTŮ BĚŽNÉHO UŽÍVÁNÍ

Hygienické požadavky na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy. Hygienické požadavky na kosmetické prostředky, hračky a výrobky pro děti do 3 let. Systém RASSF a RAPEX.

HYGIENA PRÁCE

Požadavky na pracovní prostředí a pracovní podmínky.

Posuzování pracovní činnosti – fyzická zátěž při práci, sensorická zátěž, psychická zátěž, teplotně vlhkostní podmínky při práci

Hodnocení pracovního prostředí – chemické faktory pracovního prostředí, aerosoly a prach, biologické činitele, fyzikální faktory pracovního prostředí – hluk, vibrace, neionizující záření

HYGIENA DĚTÍ A MLADISTVÝCH

Vliv životních a pracovních podmínek na tělesný a duševní vývoj dětí a mladistvých, ukazatele zdravotního stavu v dětském věku a dorostovém období, hygienické požadavky na výstavbu a provoz kolektivních zařízení pro děti a mladistvé, řešení problematiky zotavovacích akcí.

EPIDEMIOLOGIE

Speciální epidemiologie.

Preventivní a represivní opatření v případě výskytu infekčních onemocnění.

Epidemiologie neinfekčních onemocnění.

Imunizace.

Nozokomiální a profesionální nákazy a jejich prevence.

ANALÝZA ZDRAVOTNÍCH RIZIK

Strategie a taktika provádění odběru vzorků pro vyšetřování složek životního a pracovního prostředí. Základní principy vyšetřovacích metod pro jednotlivé obory ochrany a podpory veřejného zdraví. Interpretace výsledků pro hodnocení expozice rizikovým faktorům prostředí a hodnocení vlivu prostředí na zdraví populace. Základ hodnocení zdravotních rizik. Využití systému analýzy rizik při ochraně veřejného zdraví.

PODPORA VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Zdravotní politika státu a její aktuální priority v ochraně a podpoře veřejného zdraví. Metody podpory veřejného zdraví. Tvorba, řízení a vyhodnocování místních a regionálních zdravotnických programů v oblasti ochrany a podpory veřejného zdraví. Poradenská a konzultační činnost, psychoterapeutické přístupy. Komunikace s veřejností.

ZÁKLAD SOCIÁLNÍCH OBORŮ PRO OCHRANU A PODPORU VEŘEJNÉHO ZDRAVÍ

Základy ekologie. Základy demografie. Sociální epidemiologie a psychologie. Základy pedagogiky a komunikace s veřejností ve vztahu k výkonu státního zdravotního dozoru v oblasti ochrany veřejného zdraví.

PRAXE K ODBORNÉMU MODULU:

Praxe poskytne dovednosti a znalosti v ochraně a podpoře veřejného zdraví a v provádění státního zdravotního dozoru, v tvorbě, řízení a vyhodnocování zdravotnických programů v oblasti podpory veřejného zdraví, v získávání a interpretaci dat potřebných k hodnocení vlivu životních a pracovních podmínek na zdraví populace, ve zjišťování a vyhodnocování zdravotních rizik v oblasti ochrany veřejného zdraví ve vztahu k životnímu a pracovnímu prostředí. Praktická výuka probíhá jednak na úřadech státní správy, vykonávající státní zdravotní dozor, jednak ve zdravotních ústavech a jejich ordinacích, poradenských pracovištích a v laboratořích ochrany veřejného zdraví.

Praktická výuka musí obsahovat všechny obory podpory a ochrany veřejného zdraví.

DOPORUČENÁ LITERATURA:

Studijní literatura je dána akreditovaným studijním programem pro získání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání odborný pracovník v ochraně veřejného zdraví podle § 27 vyhlášky č.39/2005 Sb., ke kterému tento akreditovaný kvalifikační kurz vzdělání doplňuje

Ministerstvo zdravotnictví České republiky
Č. j.: MZDR – 399/2009/VZV
Referent: Bc. Petra Borovičková
Tel.: + 420 224 972 553

Ministerstvo zdravotnictví České republiky

Akreditovaný kvalifikační kurz ZUBNÍ INSTRUMENTÁŘKA

Akreditovaný kvalifikační kurz (dále jen kurz) v oboru Zubní instrumentářka

Pořádá:

Akreditované zařízení, kterému byla udělena akreditace Ministerstva zdravotnictví České republiky k uskutečňování tohoto vzdělávacího programu (dle ustanovení § 45 odst. 2 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 96/2004 Sb.).

PROFIL ABSOLVENTA

1. Pracovní uplatnění absolventa

Po ukončení kurzu a úspěšném vykonání závěrečné zkoušky je absolvent kurzu připraven k výkonu práce zdravotnického pracovníka, který pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky v rozsahu své odborné způsobilosti stanovené zákonem č. 96/2004 Sb. a vyhláškou č. 424/2004 Sb., kterou se stanoví činnosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, vykonává činnost v rámci léčebné a diagnostické péče v oboru stomatologické prevence a zubního lékařství.

2. Výsledky vzdělávání:

2.1. Obecné vědomosti, dovednosti a postoje

Účastník kurzu bude vzdělán tak, aby:

- uměl komunikovat na požadované úrovni zejména s pacienty/klienty a zachovával obecně uznávaná pravidla slušného chování;
- využíval získané vědomosti a dovednosti při řešení různých problémů a situací;
- efektivně využíval prostředky informačních a komunikačních technologií v pracovním i osobním životě a pro další vzdělávání;
- uměl se orientovat na trhu práce, aktivně hledal zaměstnání, celoživotně se vzdělával nebo rekvalifikoval.

2.2. Odborné vědomosti, dovednosti a postoje

Účastník kurzu bude vzdělán tak, aby si osvojil vědomosti a dovednosti potřebné pro výkon jednotlivých činností v rámci léčebné a diagnostické péče v oboru stomatologické prevence a zubního lékařství pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky, a to zejména při:

- asistování při ošetření dutiny ústní,
- zpracování dentálních materiálů v ordinaci,
- péči o pacienta v průběhu ošetření zubním lékařem,
- vyvolávání RTG snímků,
- podílení se na přejímání, kontrole, manipulaci a uložení léčivých přípravků,

- podílení se na přejímání, kontrole, manipulaci a uložení zdravotnických prostředků a prádla a na manipulaci s nimi,
- podílení se na dezinfekci a sterilizaci zdravotnických prostředků a prádla a na zajištění jejich dostatečné zásoby, poskytování zdravotní péče v souladu s platnými právními předpisy a standardy,
- předávání informací v rámci zdravotnického týmu a zejména práci se zdravotnickou dokumentací a informačním systémem zdravotnického zařízení.

CHARAKTERISTIKA VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

1. Pojetí a cíle vzdělávacího programu

Kurz připravuje účastníky pro práci zdravotnických pracovníků, kteří budou v rámci léčebné a diagnostické péče poskytovat zdravotní péči pod odborným dohledem zubního lékaře nebo dentální hygienistky. Vzdělávání se zaměřuje zejména na vytváření žádoucích profesních postojů a návyků a dalších osobnostních kvalit zdravotnického pracovníka.

Kurz je koncipován tak, aby poskytl odborné vzdělání, které mu umožní využívat získané základní odborné vědomosti nezbytné pro vytvoření požadovaných praktických dovedností. Nedílnou součástí odborného vzdělávání jsou cvičení a praktické vyučování uskutečňující se na odborných pracovištích stomatologické prevence a zubního lékařství.

2. Charakteristika obsahových složek

Vzdělávání v oboru zubní instrumentářka zahrnuje odborné vzdělávání a tzv. klíčové kompetence.

2.1. Odborné vzdělávání:

Odborné vzdělávání poskytuje účastníkům kurzu ucelený soubor vědomostí, manuálních a intelektových dovedností a návyků nezbytných pro jejich pracovní uplatnění. Vytváří vědomosti a dovednosti týkající se zdraví a prevence nemoci, zdravotní politiky a fungování veřejného zdravotnictví, podpory veřejného zdraví a výchovy k péči o zdraví, etiky zdravotní péče a práv pacientů. Účastníci kurzu získají přehled o stavbě, funkci a změnách lidského organismu, získávají poznatky z psychologie potřebné k poznání a pochopení osobnosti pacienta a jeho rodiny. Získávají nezbytné teoretické poznatky a praktické dovednosti týkající se poskytování léčebné a diagnostické péče v oboru stomatologické prevence a zubního lékařství, včetně respektování odlišného sociokulturního prostředí. Seznamuje účastníky s pracovním prostředím, obsahem a charakterem činností vykonávaných v zubních ordinacích. Součástí odborného vzdělávání je osvojení si zásad a dovedností předlékařské první pomoci a ochrany člověka za krizových situací. Systematicky se věnuje pozornosti BOZP a dodržování hygienických a epidemiologických požadavků.

Odborné vzdělávání v kurzu má teoreticko-praktický charakter. Praktické vyučování se realizuje formou praktického cvičení ve vzdělávací instituci nebo formou praktického vyučování ve stomatologických pracovištích zdravotnických zařízení.

2.2. Klíčové kompetence

Klíčové kompetence tvoří soubor schopností, znalostí a s nimi souvisejících postojů a hodnot, které jsou obecně uplatnitelné a na jejichž vytváření se musí různou mírou podílet všechny předměty.

Patří sem kompetence:

- komunikativní – vyjadřovat se přesně, efektivně komunikovat, umět naslouchat druhým;
- interpersonální – usilovat o svůj další rozvoj, reálně plánovat pracovní schopnosti a kariéerní růst, spolupracovat s ostatními, přijímat odpovědnost za svou práci;
- umět řešit běžné pracovní problémy a problémové situace – zejména identifikovat problémy, hledat vhodná řešení;
- kompetence k práci s informacemi a k využívání prostředků informačních a komunikativních technologií – tzn. zejména volit vhodné zdroje a postupy získávání informací, používat PC a jeho periferie, zvládnout základní práce se soubory.

3. Organizace výuky

Délka vzdělávacího programu kurzu je dána:

- a) předepsanou hodinovou dotací (dle ustanovení § 38 odst. 2 vyhlášky č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání) na nejméně 800 hodin, z toho 528 hodin teoretické výuky a 272 hodin praktického vyučování
- b) formou uspořádání výuky, která je v kompetenci vzdělávacího nebo zdravotnického zařízení – např. při 8 hodinách výuky denně, 5 dní v týdnu (= 40 hodin týdně), je kurz formou týdenní výuky realizovatelný za necelých 16 týdnů, tj. za necelé 4 měsíce – příprava nepřesáhne délku jednoho roku.

Rozsah a náplň přípravy jsou stanoveny:

- a) profilem absolventa,
- b) cílem kurzu,
- c) učebním plánem a učební osnovou.

4. Metody výuky

Metody a formy (slovní, názorně-demonstrační, dovednostně-praktické, aktivizující, komplexní) vzdělávání volí vyučující se zřetelem k charakteru předmětu, ke konkrétní situaci ve vyučovacím procesu a dle možností akreditovaného zařízení.

Ve studiu jsou respektovány zvláštnosti ve vzdělávání dospělých.

5. Způsob zakončení:

K ověřování získaných znalostí a dovedností v průběhu kurzu se užívají diagnostické a klasifikační metody, přičemž je kladen důraz na praktickou část výuky i samostatnou práci účastníka.

Kurz se ukončuje závěrečnou zkouškou, která obsahuje závěrečné ověřování praktických dovedností a teoretických znalostí. U praktické zkoušky má účastník prokázat samostatné zvládnutí praktického úkolu. Teoretická část zkoušky se koná z učiva v jeho komplexu a souvislostech. Zkouškou se zjišťuje rozsah a hloubka získaných znalostí a dovedností účastníků a jejich schopnost samostatně a kreativně řešit stanovené úkoly.

Na základě absolvování kurzu, vykonáním praktické zkoušky a ověřením teoretických znalostí před zkušební komisí obdrží účastník kurzu osvědčení, kterým získal odbornou způsobilost k výkonu povolání zubní instrumentářky.

Závěrečné ověřování znalostí je organizováno v souladu s platnými předpisy (zákon č. 96/2004 Sb., vyhláška č. 189/2009 Sb., kterou se upravují podrobnosti o konání atestační zkoušky, zkoušky k vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, závěrečné zkoušky akreditovaných kvalifikačních kurzů, apobacní zkoušky a zkušební řád pro tyto zkoušky).

6. Podmínky přijetí do kurzu:

- dovršení věku 18 let;
- minimálně ukončené středoškolské odborné vzdělání bez maturitní zkoušky;
- zdravotní požadavky.

Posouzení zdravotního stavu uchazeče provádí příslušný registrující praktický lékař pro dospělé.

7. Materiální zabezpečení kurzu

Odborná praxe musí být zajištěna v akreditovaném zdravotnickém zařízení; materiální vybavení kurzu musí být ve shodě s potřebami pro výkon příslušného povolání.

8. Požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví

Součástí teoretického a praktického vyučování je problematika bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, požární ochrany a hygieny práce. Výuka k bezpečné a zdravé neohrožující práci vychází z požadavků v době vzdělávání platných právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Tyto

požadavky musí být doplněny o informace o rizicích možných ohrožení, jimiž jsou účastníci kurzu v teoretickém a praktickém vyučování vystaveni, včetně informace o opatřeních na ochranu před působením zdrojů rizik.

UČEBNÍ PLÁN	
Studijní obor: zubní instrumentářka	
Názvy vyučovacích předmětů	Celkový počet vyučovacích hodin
Úvod do stomatologie	3
Právní minimum	8
Základy psychologie a komunikace	44
Anatomie a fyziologie	48
Mikrobiologie, epidemiologie, hygiena	42
Farmakologie	8
Zdravotnické prostředky (nástroje, přístroje, materiály)	42
Vybrané kapitoly z jednotlivých stomatologických oborů	
– záchovná stomatologie	10
– anatomie zubů a ústní dutiny	10
– kardiologie	20
– parodontologie	20
– protetika	20
– ortodoncie	10
– stomatochirurgie	15
– RTG, klinická fotografie	10
– prevence	70
– pedostomatologie	15
Technologické postupy	96
Patologie	5
První pomoc	16
BOZP – radiační ochrana	8
Administrativa, práce s PC	8
Praktická výuka	272
Celkem	800

UČEBNÍ OSNOVY

I. TEORETICKÁ ČÁST:

Úvod do stomatologie

3 hod

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Výuka se opírá o znalosti a dovednosti účastníků kurzu ze somatologie a patologie a jiných předmětů. Účastníci kurzu získají základní poznatky z oboru stomatologie, osvojí si základní odborné názvosloví.

2. Cíle předmětu:

Cílem předmětu je charakterizovat stomatologii jako vědu, objasnit zařazení stomatologie do systému vědních oborů, klasifikovat stomatologické obory, charakterizovat stomatologickou péči, klasifikovat odborná stomatologická pracoviště. Dále výuka směřuje k osvojení znalostí o anatomii a fyziologii tkání orofaciální oblasti.

3. Rozpis učiva:

Úvod do předmětu:

(stomatologie jako věda, zařazení stomatologie do systému vědních oborů, rozdělení stomatologie: chirurgická, záchovná, protetická, dětská, parodontologie a ortodontie, vznik nových oborů ve stomatologii, stomatologická péče o obyvatelstvo ČR /stomatologická pracoviště, pracovníci/)

Základní vyšetřovací metody ve stomatologii

(anamnéza, klinické vyšetření pacienta intraorální a extraorální, radiodiagnostické vyšetření, laboratorní vyšetření /klinická biochemie, hematologie/, klinická fotografie, studijní modely)

Metodika vedení dokumentace:

(záznamy vstupního i kontrolního vyšetření pacienta, záznam stomatologické léčby a objednávací doby, léčebná karta, RTG štítek, SW dokumentace)

Stomatologie a příbuzné obory

Význam interdisciplinární spolupráce. Urgentní stavy ve stomatologii a náhlé příhody ve stomatologické praxi.

Anatomie, fyziologie

48 hod.

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Vyučovací předmět se zabývá skladbou a funkcí lidského organismu za fyziologických podmínek. Poskytuje základní vědomosti z klinicky aplikované anatomie a fyziologie, histologie a biochemie.

2. Cíl předmětu:

Výuka směřuje k tomu, aby účastník kurzu porozuměl fyziologickým funkcím jednotlivých soustav a orgánů lidského těla, osvojil si odborné názvosloví a chápal význam předmětu pro svou budoucí profesi.

3. Rozpis učiva:

Úvod do somatologie

(Somatologie jako věda. Vztah k dalším vědním oborům.)

Funkční morfologie tkání

(Vznik živé hmoty. Buňka. Základní vlastnosti a živé projevy buněk. Tkáň – epitelová, svalová, pojivová, nervová. Orgány, soustava orgánů, organizmus)

Základní orientace na lidském těle

(Směry a roviny lidského těla. Anatomická nomenklatura.)

Jednota vnějšího a vnitřního prostředí

(Regulace funkcí a adaptace organismu, látkové regulace, nervová regulace. Stručný popis CNS, reflexní oblouk, reflexní podstata nervové činnosti, podmíněný a nepodmíněný reflex, analytická a syntetická činnost mozkové kůry.)

Soustava kostry

Společné vlastnosti kostí. Spojení kostí. Kostra hlavy (podrobný popis čelistí, tvrdého patra, vývin čelistí, vznik rozštěpu). Kostra trupu, kostra pánve.

Soustava svalová

Rozdělení svalů podle tvaru a funkce. Vlastnosti svalové tkáně. Svaly hlavy, mimické a žvýkací svaly (podrobně). Svaly hrudníku, břicha, pánevního dna, sedací, horní a dolní končetiny (orientačně).

Soustava krevního oběhu

Význam a úloha krve. Formované krevní elementy. Krevní plazma, srážení krve, krevní skupiny. Stavby cév: žíla, vlásečnice. Tepny a žíly ústní dutiny (podrobněji). Srdce: uložení, stavby, oběh krve. Krevní tlak a jeho změny, puls a změny pulsu. Tkáňový mok, mízní cévy a uzliny. Slezina.

Dýchací soustava

Význam, funkce. Nosní dutina, vedlejší dutiny nosní a jejich význam. Hrtan, tvorba hlasu a řeči. Průdušnice a průdušky. Plíce a pleura. Dýchání zevní, mechanismus dýchání, ventilace plic, regulace dýchání, vnitřní dýchání. Poruchy dýchacího rytmu. Nebezpečí zaprášení plic při broušení a leštění v zubních laboratořích. Ochranné opatření dýchacích cest řasinkový epitel, reflexní uzávěr glotidy, kašel, kýchání.

Zažívací soustava, zuby, chrup

Ústní dutina: rty, předsíň ústní dutiny, tvrdé a měkké patro, dásně, ústní spodina, jazyk. Topografické rozdělení chrupu, označení zubů, vývoj chrupu, doba prořezávání zubů. Popis zubů dočasné a stálé dentice. Výměna zubů, prořezávání stálého chrupu. Funkce chrupu – pohyby čelisti při zavírání a otevírání úst. Činnost čelistního kloubu a žvýkacího svalstva. Stavba zažívací trubice. Slinné žlázy, složení a význam slin. Přijímání a zpracování potravy. Trávení v ústní dutině, polykání. Význam sliny při obraně proti zubnímu kazu. Mikrobiální flóra v dutině ústní, její složení v různých fázích života. Hltan a jícn. Žaludek a žaludeční šťáva. Vliv chrupu na event. žaludeční onemocnění. Vyprazdňování žaludku, zvracení. Tenké a tlusté střevo, konečník. Zácpa, průjem, meteorismus. Játra, žluč, žlučové cesty. Slinivka břišní, pankreatická šťáva.

Složení potravy a význam živin

Význam bílkovin, tuků a glycidů a nerostných látek. Vitamíny. Zdůraznit vitamíny potřebné pro správný vývin chrupu a udržování dobrého stavu měkkých tkání v ústní dutině. Avitaminózy. Význam správné výživy z hlediska prevence zubního kazu.

Přeměna látek a energie

Přeměna bílkovin, tuků a uhlohydrátů. Přeměna vody a solí. Zdůraznit vápenaté soli, fosforečnany a fluoridy. Přeměna energií, základní a celková přeměna. Tělesná teplota a její řízení, horečka.

Žlázy s vnitřní sekrecí (v přehledu)

Popis, skladba, hormony. Funkce a její poruchy.

Močová a pohlavní soustava

Močová soustava, ledviny, činnost ledvin, vývodné cesty močové, močení. Kvantitativní změny moče: polyurie, oligurie, anurie. Složení moče, acidobazická rovnováha. Pohlavní soustava: mužské pohlavní orgány a hormony. Ženské pohlavní orgány – ovulace, menstruace, ženské pohlavní hormony. Vývoj jedince: oplodnění, nitroděložní vývoj.

Nervová soustava

Všeobecný význam, základní členění. Somatické a vegetativní nervstvo. Fylogenetický a ontogenetický přehled. Mícha. Reflexní činnost míchy hřbetní. Reflex jednoduchý, složený, vlastní, cizí. Mozek. Nervy ústní dutiny. Vyšší nervová činnost.

Smysly a kůže

Smysly: receptory – všeobecně. Periferní analyzátoři, kožní citlivost, hluboká citlivost. Nervy čichové, sluchové, zrakové a jejich význam.

Souhrn poznatků z anatomie a fyziologie ústní dutiny

Patologie

5 hod.

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Výuka se opírá o znalosti účastníků kurzu z předmětu anatomie a fyziologie. Účastník kurzu musí získat základní poznatky o patologických a funkčních změnách, které postihují především orofaciální soustavu, aby mohli porozumět úkolům a praktickým činnostem při práci ve stomatologické ordinaci a při ošetřování pacientů/klientů.

2. Cíle předmětu:

Cílem je osvojení si znalostí o chorobných procesech, které postihují tkáně a orgány orofaciální oblasti.

3. Rozpis učiva:

Základní pojmy

Vznik a zánik buňky, vznik a zánik organismu. Zdraví, nemoc.

Záněty, defekty, nádory

Nejčastější onemocnění dutiny ústní

Zubní kaz, parodontopatie, vývojové vady a ortodontické anomálie. onemocnění dutiny ústní, patologické změny čelistních kostí, nádorové procesy, úrazy. Výskyt onemocnění dutiny ústní a chrupu v populaci ČR.

Vývojové poruchy tvrdých zubních tkání

Příčiny poruch (vnější i vnitřní), příčiny poruch vrozené (rozštěpové vady, ortodontické anomálie, anomálie mezičelistních vztahů), jejich diagnostika a terapie. Stomatologické ošetření pacientů s vývojovými vadami.

Získané poruchy tvrdých zubních tkání

Zubní kaz, (příčiny vzniku, zubní mikrobiální povlak – plak). Projevy zubního kazu, kaz skloviny, dentinu, cementu. Diagnostika zubního kazu, rozdělení kavit. Metody ošetření zubního kazu, prevence zubního kazu. Klínové defekty, poranění zubů, dutiny ústní a čelisti (zlomeniny, poranění měkkých tkání obličeje a dutiny ústní). Zásady PP u úrazů a způsoby definitivního ošetření.

Onemocnění ústní sliznice

Příčiny onemocnění ústní sliznice (mikrobiální infekce, poruchy imunity, alergie. Vybraná onemocnění sliznice (cheilitis, stomatitis, glossitis) a jejich klinické projevy, diagnostika a léčba. Projevy kožních chorob na ústní sliznici. Projevy celkových onemocnění na ústní sliznici.

Změny v dutině ústní po ztrátě zubů

Defekty chrupu, částečná a úplná ztráta zubů. Sklon okolních zubů a posun zubů do mezer. Úbytek alveolární kosti. Změny při úplné ztrátě zubů (bezzubé čelisti). Poruchy funkce (mastifikační, fonetická). Změny v čelistních kloubech. Změny vzhledu obličeje.

Základy psychologie a komunikace 44 hod

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Předmět je chápán jako teoreticko-praktický, jeho těžiště je v rozvoji požadovaných dovedností.

2. Cíl předmětu:

Obecným cílem předmětu je naučit účastníky kurzu využívat poznatky z psychologie při jednání s lidmi a komunikaci s pacienty/klienty i k rozvoji vlastní osobnosti a pro řešení různých životních situací,

3. Rozpis učiva:

Úvod do psychologie

Předmět psychologie, odvětví psychologie, užití psychologie v praxi.

Člověk jako osobnost

Biologická a sociokulturní determinace osobnosti. Vývoj osobnosti v procesu socializace. Struktura a vlastnosti osobnosti. Typologie osobnosti. Utváření osobnosti: motivace, učení.

Psychické stavy, procesy a vlastnosti

Poznávací procesy, paměť, učení. Myšlení a řeč. Metody sebepoznávání a sebehodnocení psychických funkcí.

Vývoj psychiky jedince

Charakteristika jednotlivých vývojových stádií.

Sociální skupiny a sociální vztahy

Sociální adaptace a její poruchy. Zásady týmové práce. Konflikty.

Umění komunikace a jednání s lidmi

Verbální a nonverbální komunikace. Asertivita. Navazování kontaktu – verbálně, nonverbálně s ohledem k věkovým a individuálním zvláštnostem. Poruchy v komunikaci. Kritické momenty komunikace ve stomatologické ordinaci. Motivace pacienta k péči o vlastní zdraví.

První pomoc

16 hod.

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Předmět je chápán jako teoreticko praktický. Z vyučovacích forem by měla převládat cvičení jednotlivých postupů.

2. Cíle předmětu:

Obecným cílem předmětu je seznámit účastníky kurzu s moderním pojetím první pomoci a fungováním jednotného záchranného systému, naučit je pohotově reagovat a správně postupovat v život ohrožujících situacích.

3. Rozpis učiva:

Úvod do předmětu

Definice základních pojmů, integrovaný záchranný systém. Význam první pomoci (PP).

Jednotný postup při poskytování PP

Orientace na místě nehody, posouzení vážnosti situace. Zjišťování základních informací. Nácvik postupu vyšetřování a předání informací. Osobní bezpečnost zachránce.

Polohování a transport zraněných

Pravidla vyprošťování, základní polohy, odsunové prostředky, technika odsunu, nácvik modelových situací.

Neodkladná resuscitace

Poruchy průchodnosti, umělé dýchání z úst do úst. Zástava krevního oběhu, masáž srdce. Pomůcky k osobní ochraně. Nácvik provedení.

Bezvědomí

Vyšetření stavu vědomí, zásady PP při bezvědomí. PP při kolapsu, nácvik ošetření.

Šok

PP u šokových stavů, preventivní protišoková opatření. Nácvik a modelové situace.

Krvácení

Druhy krvácení. Jednotný postup při poskytování PP. Nácvik ošetření a modelové situace.

Rány

Druhy ran a poranění, zásady ošetřování jednotlivých typů ran, pomůcky. Nácvik ošetření, modelové situace.

Poškození teplem, chladem, chemickými látkami.

Druhy poškození. Bezpečnost a ochrana zdraví při poskytování PP. Zásady PP u jednotlivých druhů poškození. Nácvik ošetření a modelové situace.

Poranění kostí a kloubů.

Postup PP při ošetření raněného u zlomenin a kloubů. Nácvik ošetření a modelové situace.

BOZP

8 hod.

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Předmět poskytuje informace o bezpečnosti, o ochraně zdraví, o radiační ochraně a o povinnostech a opatřeních, které je nutno v rámci této ochrany dodržovat.

2. Cíle předmětu:

Cílem předmětu je získání poznatků v oblasti bezpečnosti práce a ochrany zdraví, o povinnostech pracovníků a organizací, které je nutno v rámci BOZP dodržovat.

3. Rozpis učiva:

Poslání BOZP

Povinnost organizace, pracovníka, státní odborný dozor.

Zásady bezpečné práce s technickým zařízením

Elektřina, plyn, ionizující záření, tlakové nádoby, výtahy, ap.

Osobní ochranné prostředky a jejich poskytování a používání

Povinnost pracovníka a organizace při vzniku pracovního úrazu

Základní povinnosti v požární ochraně

Hasící přístroje, prevence.

Nežádoucí biologické účinky rentgenového záření – základní přehled

Přehled stomatologických zdrojů ionizujícího záření.

Průchod rentgenového záření vzduchem a jinými látkami, jeho fotochemické účinky, ochrana vzdáleností a stíněním, ochranné pomůcky

Poučení o chování při běžném klinickém provozu zdrojů záření, význam kontrolních pásem

Poučení o chování v havarijních situacích, role havarijního plánu a zásadových instrukcí

Právní minimum

8 hod.

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Předmět má účastníkům kurzu zprostředkovat poznatky z oblasti zdravotní politiky, organizace a řízení zdravotnictví a pracovního uplatnění ve studovaném oboru.

2. Cíl předmětu:

Cílem předmětu je dosáhnout toho, aby se účastník kurzu orientoval v právních normách a v právní problematice ve zdravotnictví, orientoval se ve zdravotnické legislativě.

3. Rozpis učiva:

System zdravotní péče

Reforma systému zdravotní péče, její zásady. Soustava zdravotnických zařízení. Organizace léčebně-preventivní péče. Postavení občana v systému léčebně preventivní péče a jeho práva. Financování zdravotní péče. Řízení zdravotnictví. Pracovníci ve zdravotnictví.

Právní úprava zdravotní péče

Listina základních práv a svobod a další základní právní normy. Práva pacientů. Eticko-právní aspekty zdravotní péče. Poskytování zdravotní péče cizincům.

Administrativa, práce s PC

8 hod

1. Pojetí a cíle vyučovacího předmětu:

Předmět naučí základům vedení účetnictví a účetní evidence potřebné pro výkaznictví. Podporuje počítačovou gramotnost účastníků kurzu, jejich přípravu na efektivní využívání prostředků informačních a komunikačních technologií v běžném osobním životě i pro pracovní účely.

2. Rozpis učiva:

Výklad zásad správného vedení daňové evidence s důrazem na praktické problémy, které se v účetní praxi podnikatelů (lékařů) účtujících v daňové evidenci vyskytují. Výcvik ve vedení peněžního deníku formou praktického příkladu.

Vytvoření analytické účetní evidence

Uzavírání peněžního deníku a způsob výpočtu daňového základu

Seznámení s daňovými předpisy v rozsahu nezbytném pro praxi účetního

(předmět a základ daně, druhy příjmů, odpočitatelné položky, osvobození od daně, výdaje, odpisy hmotného a nehmotného majetku).

Základy práce s PC

PC, součásti počítače, soubory, adresáře, operační systémy, uživatelské programy, praktický nácvik obsluhy PC

Technologické postupy

96 hod

1. Pojetí vyučovacího předmětu:

Předmět má praktický charakter. Výuka probíhá ve školní laboratoři na ve zdravotnickém zařízení.

2. Cíl předmětu:

Předmět poskytuje žákům znalosti a dovednosti pracovních v činnostech zubní instrumentárky na stomatologických pracovištích poskytující léčebnou a diagnostickou péči. Účastník kurzu si osvojí technologické postupy v činnostech zubní instrumentárky.

3. Rozpis učiva:

Úvod do předmětu

Činnosti zubní instrumentárky. Příprava ordinace ke každodennímu provozu. Práce s přístroji, nástroji, organizační a administrativní postupy.

Stomatologické pracoviště

Stavební, funkční a materiální vybavení stomatologického pracoviště. Ergonomické zásady práce při ošetřování pacienta.

Zásady ochrany zdraví a bezpečnosti při práci, protipožární prevence na stomatologickém pracovišti

Používání ochranného oděvu a ochranných pomůcek, zásady ochrany zdraví, protipožární prevence.

Hygienický režim stomatologického pracoviště

Prostorové podmínky, mikroklima, optické a akustické podmínky. Péče o nástroje, přístroje a pomůcky. Mechanická očista, dezinfekce a sterilizace. Zásady manipulace a uchovávání sterilních nástrojů, pomůcek. Ochranné pomůcky (ústní rouška, ochranné rukavice, ochranné brýle, štíty). Osobní hygiena pracovníků.

Zubní laboratoř

Úkoly zubní instrumentárky při spolupráci se zubní laboratoří.

Úkoly zubní instrumentárky při vyšetření a ošetření pacienta

Příprava pacienta, příprava dokumentace. Vedení evidence. Právo na ochranu osobních dat. Etika v práci zubní instrumentárky. Příprava nástrojů, přístrojů a materiálů. Instrumentace a asistence při vyšetření a ošetření. Přejímání, kontrola, manipulace a uložení léčivých přípravků.

Práce zubní instrumentárky na úseku radiodiagnostiky

Radiologické vybavení odborného stomatologického pracoviště. Ochrana zdraví před riziky z ionizujícího záření (směrnice Rady 7/43/EURATOM). Příprava pacienta ke snímkování (ochranný límec, ochranná zástěra). Technologie zpracovávání rentgenových snímků (práce v temné komoře, vyvolávání snímků, práce s výbojkou a ustalovačem, příprava roztoků, práce s vyvolávacím automatem). Zásady uchovávání hotových snímků (zakládání dokumentace, archivace).

Práce zubní instrumentářky při výkonech v záchovné stomatologii

Příprava nástrojů, přístrojů a materiálů. Instrumentování při výkonech a příprava souprav. Technologie zpracování a přípravy materiálů.

Práce zubní instrumentářky při výkonech v protetické stomatologii

Metody protetického ošetření defektního chrupu (fixní a snímatelné protézy). Příprava nástrojů, přístrojů a materiálů. Instrumentování při výkonech. Technologie zpracování a přípravy materiálů. Ošetření, dezinfekce a distribuce otisků.

Práce zubní instrumentářky v dětské stomatologii

Zvláštnosti stomatologické péče. Komunikace s dětskými pacienty a mladistvými.

Práce zubní instrumentářky na klinických pracovištích a v lůžkových zařízeních ve stomatologii

Týmová práce.

Mikrobiologie, epidemiologie, hygiena**42 hod****1. Pojetí vyučovacího předmětu:**

Předmět je chápán jako teoretický, avšak prostřednictvím konkrétních případů, faktografických údajů.

2. Cíle předmětu:

Cílem je zprostředkování vybraných poznatků z mikrobiologie, epidemiologie a hygieny potřebné pro to, aby účastníci kurzu lépe pochopili příčiny onemocnění, vliv mikroorganismů na zdraví a vztah makroorganismu a životního prostředí. Dalším cílem je připravit účastníky kurzu na práci v prostředí se zvýšenými nároky na dodržování hygienických předpisů a prevenci infekčních onemocnění.

3. Rozpis učiva:Úvod do studia, vymezení obsahu a funkce předmětu

Vysvětlení základních pojmů (mikrobiologie, imunologie, epidemiologie, hygiena, vztah mezi těmito obory).

Mikrobiologie

Morfologie a fyziologie mikrobů. Mikrobiální osídlení člověka. Patogenita mikrobů. Možnost diagnostiky nakažlivých chorob. účinek ATB, chemoterapeutik. Rezistence mikroorganismů.

Imunologie

Pojem infekce, imunita. Podstata imunitních mechanismů. Specifická a nespecifická imunita. Imunologické vyšetřovací metody.

Epidemiologie

Infekční proces a onemocnění. Prevence infekčního onemocnění, protiepidemická opatření. Očkování. Přehled infekčních chorob podle původu nákazy infekčního onemocnění. Epidemiologická situace v ČR. Nozokomiální nákazy.

Základy hygieny

Charakteristika oboru, úloha hygieny v primární péči. Orgány hygienické služby a jejich úkoly. Předmět a úkoly komunální hygieny, vliv kvalit složek životního prostředí. Hygiena výživy. Hygiena a bezpečnost práce ve zdravotnických zařízeních, prevence nozokomiálních nákaz, riziková pracoviště, ochrana pracovníků proti infekcím včetně zdravotních rizik souvisejících s výkonem povolání – povinnosti zaměstnavatele a zaměstnance, základní předpisy BOZP pro zdravotnické pracovníky.

Projevy infekčních onemocnění v dutině ústní

Stomatologická péče o pacienty HIV pozitivní a s klinickými projevy AIDS. Jiná infekční onemocnění (dětská infekční onemocnění, HEP B, C, mononukleóza, syfilis, TBC). Preventivní opatření při práci a zásady ochrany stomatologického týmu.

Farmakologie**8 hod****1. Pojetí a cíle vyučovacího předmětu:**

Jedná se o teoretický předmět, kde si účastník kurzu osvojí znalosti základů farmakologie zaměřené především na zubní lékařství

2. Rozpis učiva:

Vysvětlení pojmů: léčivo, léčivé látky, léčivé přípravky, léky, generický, lékopisný, chemický a obchodní název.

Podání léčiv

Lokální podání, celkové podání. Perorální, rektální, intravenózní, subkutánní, intramuskulární, inhalační podání, ap.

Osud léčiv v organizmu

Resorpce léčiv a její mechanismy, distribuce léčiv, ovlivňující faktory eliminace – způsoby vylučování, metabolismus, biotransformace.

Účinky léčiv

Specifický a nespecifický účinek, účinky látek na organizmus. Dávky – základní pojmy: terapeutická dávka, dávky maximální, toxické. Změny účinku při opakovaném podání. Interakce léčiv. Nenormální reakce na léčiva: alergie a jejich typy, teratogenní a karcinogenní účinky. Faktory ovlivňující účinek léčiva: věk, hmotnost, pohlaví, choroby a stav organizmu. Vedlejší a nežádoucí účinky léčiv.

Lokální anestézie, lokální anestetika

Použití lokálních anestetik (bolestivé stavy, extrakce zubů, operace). Druhy lokální anestézie. Nejčastěji používaná lokální anestetika. Instrumentárium pro aplikaci lokální anestézie.

Přejímání, kontrola, manipulace a uložení léčivých přípravků, doba použitelnosti.

Základní informace o návykových látkách

Zdravotnické prostředky (nástroje, přístroje, materiály)**42 hod****1. Pojetí vyučovacího předmětu:**

Předmět je chápán jako teoreticko-praktický. Z celkového počtu 150 hodin je 75 hodin cvičení. Mezipředmětově je výuka vedena zejména v propojenosti s učivem předmětů technologické postupy a odborná praxe.

2. Cíle předmětu:

Cílem předmětu je poskytnout žákům teoretické poznatky o dentálních materiálech a zdravotnických prostředcích používaných ve stomatologii a dovednosti k přípravě a zpracování dentálních materiálů a správně používat dentální nástroje.

3. Rozpis učiva:Stomatologická ordinace

Vybavení ordinace (nástroje, přístroje, léčivé přípravky a zdravotnické prostředky). Stomatologická souprava. Stomatologické křeslo. Kompresory pro dentální vzduch. Pracovní pole stomatologa. Pracovní pole zubní instrumentářky.

Ergonomický způsob práce ve stomatologické praxi

Význam ergonomického způsobu práce. Poloha pacienta/klienta. Pracovní poloha lékaře a asistujícího zdravotnického personálu. Princip práce „čtyř a šesti rukou“.

Čištění, dezinfekce, sterilizace a uchovávání zdravotnických prostředků a prádla

Dekontaminace, mechanická očista, dezinfekce, sterilizace, antiseptika a aseptika. Zařízení/přístroje pro čištění a mytí, dezinfekci, sterilizaci. Sterilní nástroje a pomůcky a jejich uchování.

Zpracování výplňových materiálů

Podložky, dočasné a trvalé výplně, stomatologické cementy, zinkoxidfosfátové, zinkoxideugenologé, polykarboxylátové, polyalkenoátové skloionomerní, cementy s hydroxidem vápenatým, vlastnosti a použití. Lep-tací roztoky a gely, adhezivní látky (sklovina, dentin). Amalgamové výplně, vlastnosti a použití. Amalgám, kapsle do amalgamátoru. Práce se rtutí. Amalgamový odpad, separátory amalgamu, nosiče amalgamu. Cpát-ka, ořezávače, uhlazovače (hladítka). Nástroje na povrchovou úpravu výplní a leštění (podle druhu výplně). Matrice, napínače matric, klínky, transparentní matrice a klínky. Elektrické mísiče (Automix), amalgamáto-ry, spony, polymerační lampy, speciální kleště. Výplňové materiály adjustované v kapslích (kapslové programy pro elektrické mísiče).

Příprava instrumentária a zdravotnických prostředků ke stomatologickému vyšetření

Základní vyšetřovací kovové a nekovové nástroje, nástroje pro jedno použití, kazety na nástroje, a nástrojové sety. Obvazový materiál. Ochranné prostředky a prádlo. Zdravotnická dokumentace.

Nástroje, přístroje a materiály pro endodoncii

Pojmy endodoncie a endodontické výkony. Preparační nástroje, přípravky s hydroxidem vápenatým. Lokální anestetika. Devitalizační prostředky (Arsodent, Toxavit). Endokoncovky (Giromatic, Canal Leader, Intra-en-do, Cavitron Endo). Léčebné vložky s protimikrobiálním účinkem.

Pomocné materiály v protetické stomatologii

Stomatologické protézy (zubní náhrady) – fixní, snímatelné (individuálně zhotovené v zubní laboratoři. Ochranné korunky a můstky (zhotovené přímou a nepřímou metodou). Otiskovací hmoty – elastické a ne-elastické (silikony, polyétery, polysulfidy, agarové, alginátové hydrokoloidní, otiskovací sádra, kompoziční a zinkoxideugenolové otiskovací hmoty, otiskovací vosky). Otiskovací lžičky (konfekční individuální). Zavá-děči vláken. Dávkování složek (mísící poměr), čas, míchání, pracovní čas, doba tuhnutí. Nástroje a pomůcky k přípravě otiskovacích hmot: míchací kelímky a lžičky (kopistky), elektrické mísiče. Základní druhy labora-torních přístrojů: artikulační přístroje, okludory.

Nástroje a přístroje pro chirurgickou stomatologii

Nástroje pro extrakci zubu. Nástroje pro dentoalveolární operace, komplikované extrakce, incize, resekce kořenového hrotu, cystektomie, excize, extirpace. Operační nože (skalpely), držáky na čepelky (pro jed-no použití), skalpely na gingivektomii. Pinzety (anatomické, chirurgické, adaptační), elevatoria, raspatoria. Chirurgické nůžky (rovné, zahnuté a lomené). Chirurgická dláta (klínová a žlábková), chirurgické kladívko, štípací kleště na kost, cévní klíšťky (peán). Jehelce, chirurgické jehly, atraumatické jehly. Háky na rány, kleš-tě na jazyk, svorky (Beckhaus). Drény, zaváděč drénů (Luniatschek). Rozvěrač úst. Šicí materiál (přírodní, syntetický).

Nástroje a přístroje na parodontologii

Vyšetřovací nástroje a pomůcky: zubní zrcátko, zubní pinzeta, zubní sonda, parodontologická sonda (WHO sonda), sonda do mezizubních prostorů. Pomůcky a prostředky k detekci plaku. Artikulační papír (ordinač-ní), zkoušeč vitality zubů. Základní parodontologické indexy (API, PBI, CPI, TN). Nástroje pro chirurgické zákroky v parodontologii: skalpely, speciální parodontologické skalpely, raspatoria, pinzety, jemné exko-chleační lžičky, vybrané scalery a kyrety, cévní kleště, kostní kleště, kostní frézy, jehlec a jehly. Speciální parodontologické nástroje-scalery: kořenové pilníčky, ruční scalery – srpky, motyčky, dlátka, ultrazvukové scalery – (magnetokonstrukční), piezonické scalery, air-scalery, a kyrety: kyrety univerzální (Gracey), kyrety do bifirkucí, speciální kyrety. Demonstrační pomůcky pro dokonalou hygienu úst a chrupu: ilustrační schéma, modely zubů, zubní kartáčky, mezizubní kartáčky, zubní nit, barevný indikátor plaku.

Nástroje, přístroje a materiály v dětské stomatologii

Endodontické ošetření dočasných a stálých zubů. Přípravky k prevenci zubního kazu – lokální aplikace flu-oridových přípravků v ordinaci, F roztok, pasty, gely, laky. Ošetření zubů poškozených úrazem, subluxace, luxace. Specifika stomatologického ošetření dětí (dětská zubolékařská křesla, dětské extrakční kleště).

Nástroje, přístroje a materiály pro ortodoncii

Vyšetření pacienta v ortodoncii. Ortodontické anomálie. Fixní a snímatelné ortodontické přístroje. Příprava materiálu ke zhotovení fixního ortodontického přístroje.

Léčivé přípravky a zdravotnické prostředky

Přijímání, kontrola, zajišťování zásoby a uložení léčivých přípravků a zdravotnických prostředků. Doba použitelnosti. Speciální zdravotnický materiál a pomůcky. Prostředky fyzikální terapie.

Vybrané kapitoly z jednotlivých stomatologických oborů

200 hod

1. Pojetí vyučovacího předmětu

Výuka se opírá o znalosti ze somatologie a patologie. Účastník kurzu musí získat základní poznatky o patologických a funkčních změnách, které postihují orofaciální soustavu.

2. Cíle předmětu:

Cílem předmětu je osvojení si znalostí o chorobných procesech, které postihují tkáně a orgány orofaciální oblasti. Získané znalosti musí účastníkům kurzu umožnit správné pochopení celé šířky odborné činnosti ve stomatologii a účast zubních instrumentářek při výkonech v záchovné stomatologii, protetické stomatologii, parodontologii, dětské stomatologii a ortodontii.

3. Rozpis učiva:

Dětská stomatologie

Základní údaje o somatickém a psychickém vývoji dítěte, histologie a anatomie zubů dočasně a stálé dentice. Etiologie, diagnostika a terapie onemocnění chrupu v dětském věku. Dětská protetika.

Záchovná stomatologie

Vývoj chrupu. Prevence zubního kazu. Fluoridace a pečetění fisur. Problematika stomatologického ošetřování v dětském věku. Typy preparace dle použitých materiálů. Zajištění suchého operačního pole.

Parodontologie, parodont (parodontální tkáň)

Úloha zubního mikrobiálního plaku při vzniku onemocnění parodontu. Onemocnění gingivy. Onemocnění parodontu. Atrofie parodontu. Základní výkony stomatologa v parodontologii.

Stomatologická protetika

Rozdělení stomatologických protéz (zubních náhrad). Fixní náhrady. Speciální léčebné pomůcky pro stomatologii. Otisk situace v ústech pacienta/klienta, otiskovací lžičky, otiskovací hmoty. Spolupráce stomatologa se zubní laboratoří. Přehled základních výkonů stomatologa při zhotovování zubních náhrad. Používání zubních náhrad, poučení pacienta.

Ortodontie

Anomálie zubní (počet, tvar, velikosti a postavení zubů). Mezičelistní anomálie (klasifikace dle Angela). Pravá mandibulární prognie. Léčba ortodontických anomálií. Fixní ortodontické přístroje. Snímací ortodontické přístroje.

Stomatologická chirurgie

Dentoalveolární chirurgie. Ambulantní operace. Extrakce, incize. Kolem čelistní záněty, cysty. Nádory. Příprava chirurgických nástrojů, lokálních anestetik.

Příprava pacienta k chirurgickému výkonu ve stomatologii, úkoly asistence při operaci. Závažná stomatologická onemocnění a život ohrožující stavy.

Preventivní stomatologie

Efektivní preventivní opatření, algoritmy profylaktických opatření..

Onkologická prevence, depistáž, screeningová vyšetření dispenzarizace, péče o onkologické pacienty.

Hygienické programy pro rizikové skupiny. Význam racionální výživy.

Význam orální hygieny. Příčiny zubního kazu a parodontopatií. Diagnostika raných fází zubního kazu a parodontopatií. Zubní kaz jako infekční onemocnění. Možnosti léčby zubního kazu na molekulární úrovni. Neinvazivní a miniinvazivní terapeutické postupy. Stanovení míry rizika vzniku zubních kazů.

Parodontopatie z pohledu současných poznatků. Význam genetiky a lokálních faktorů v jejich etiologii a patogenezě.

II. PRAKTICKÁ ČÁST:

Odborná praxe

272 hod

Pracoviště odborné praxe:

Odborná pracoviště poskytující léčebnou a diagnostickou péči v oboru stomatologické prevence a zubního lékařství.

1. Pojetí a cíl vyučovacího předmětu

Cílem předmětu je naučit účastníky kurzu aplikovat získané teoretické vědomosti, dovednosti do praktické činnosti a získat praktické dovednosti nezbytné pro práci zubní instrumentářky a pracovat jako člen týmu.

2. Rozpis učiva:

Seznámení s organizací práce na odborném pracovišti, BOZP a protipožární prevence

Administrativně-hospodářské činnosti

(příjem, objednávání pacienta/klienta, dokumentace, dezinfekce a sterilizace nástrojů, přístrojů, dekontaminace zdravotnického materiálu)

Příprava na vyšetření a ošetření pacienta

Asistence u dospělého člověka

Příprava stomatologických nástrojů

Asistence u dětského pacienta

Praktický nácvik edukačního a motivačního pohovoru s dospělým a dětským pacientem.

V rámci vzdělávacího programu žadatel o udělení akreditace předloží rozpracovaný plán odborné praxe, včetně přehledu výkonů, které musí účastník kurzu provést, popřípadě vidět, včetně jejich četnosti).

Literatura:

Dřížhal I.: Základy parodontologie. Karolinum. Praha, 1993

Hořejš J.: Stomatologická rentgenologie. Avicenum. Praha, 1985

Jedličková O., Razska M.: Vybrané kapitoly z ortodontie a dentoalveolární chirurgie. IDVPZ. Brno, 1990

Klilian J a kol.: Základy preventivní stomatologie. Karolinum. Praha, 1996

Niderle B.: Práce sestry na operačním sále. Avicenum. Praha, 1986

Roubalíková L.: Amalgámová výplň. IDVPZ. Brno, 1997

Steklý L.: Vybrané kapitoly z rentgenologie a z anesteziologie. IDVPZ. Brno, 1999

Šebestová V.: Minimum z dentoalveolární chirurgie pro stomatologické sestry. IDVPZ. Brno, 1999

Velková A.: Problematika dětské stomatologie pro potřeby SZP. IDVPZ. Brno, 1982

Slezák R., Dřížhal I. a kol.: Infekční choroby ústní sliznice, Grada, Praha, 1997

Slezák R.: Praktická parodontologie, 1995, Quintessenz Praha

Slezák R., Dřížhal I.: Atlas onemocnění ústní sliznice, Quintessenz, 2004, Praha

Mazánek J., Urban Fr. a kol.: Stomatologické repetitorium, Grada, 2003, 1. vydání

Kovalová E., Čierný M.: Orální hygiena I., vyd. Pavol Šidelský-Akcent Print, 2006

Kovalová E., Biroš P., Dřížhal I., Abelovský P.: Dentální radiografie v praxi, vyd. Pavol Šidelský-Akcent Print, 2005, 1. vydání

Slezák R.: Preklinická parodontologie, Nucleus, HK, 2007

Hellwig E., Klimek J., Attin T.: Záchovná stomatologie a parodontologie, Grada Praha, 2003

Killian J. a spol.: Prevence ve stomatologii, Karolinum Praha 1999

Weber T.: Memorix zubního lékařství, Grada, 2006

Pazdera J., Marek O.: Neodkladné situace ve stomatologii. Grada Praha 2005

Botticelli, T.A.: Dentální hygiena – teorie a praxe. Quintessenz Praha, 2002

METODICKÝ NÁVOD

k zajištění programu surveillance (systém epidemiologické bdělosti) onemocnění břišním tyfem a paratyfem

K zajištění jednotného postupu při výskytu onemocnění břišním tyfem a paratyfem (etiologické agens *Salmonella enterica* subsp. *enterica* serovar Typhi, *Salmonella enterica* subsp. *enterica* serovar Paratyphi A, *Salmonella enterica* subsp. *enterica* serovar Paratyphi B a *Salmonella enterica* subsp. *enterica* serovar Paratyphi C – dále *S. Typhi*, *S. Paratyphi*) vydává hlavní hygienik ČR podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů tento metodický návod:

Čl. 1

Klinická definice onemocnění

- Břišní tyfus:** klinický obraz lze charakterizovat jako horečnaté onemocnění s častými bolestmi břicha doprovázenými nespecifickými příznaky mezi něž mohou patřit třesavka, profuzní pocení, tupé bolesti hlavy, schvácenost, závratě, svalové bolesti, bolesti v krku, kašel. Tyto příznaky většinou předcházejí febrilnímu stavu. U nemocných může být průjem, ale i zácpa, u 50 % se objevuje bradykardie, u 30 % tyfová roseola. Na břišní tyfus je nutné myslet u všech febrilních stavů u osob, které se vracejí z rizikových oblastí (subtropů a tropů). Zdrojem onemocnění je nemocný člověk nebo bacilonosič, cesta přenosu je fekálně orální. Nejčastějším vehikulem při alimentárním přenosu je kontaminovaná voda, mléko, potravina. Období nakažlivosti trvá ve většině případů od prvního týdne až do období rekonvalescence. K vylučování salmonel dochází stolicí nebo močí. Délka vylučování původce onemocnění je u cca 10 % rekonvalescentů 3 měsíce od začátku onemocnění, ve většině případů se jedná o celoživotní vylučování.
- Paratyfus:** onemocnění probíhá jako tyfoidní forma s vysokou teplotou a příznaky připomínajícími břišní tyfus s kratším a lehčím průběhem nebo jako gastroenterická forma s dominujícími průjmy. Zdrojem onemocnění je nemocný člověk nebo bacilonosič, ve výjimečných případech i nemocné zvíře nebo pták (paratyf B), cesta přenosu je fekálně orální. Nejčastějším vehikulem při alimentárním přenosu je kontaminovaná voda, mléko, potravina, u paratyfu B mohou být vehikulem i nedostatečně tepelně opracované produkty nemocných zvířat (maso, vejce). Období nakažlivosti trvá od začátku onemocnění do uzdravy. K vylučování salmonel dochází stolicí nebo močí. U malého procenta rekonvalescentů dochází k dlouhodobému vylučování původce onemocnění. K nosičství dochází spíše u starších osob, zejména žen s cholelithopatií.

Čl. 2

Laboratorní diagnostika

- Kultivační vyšetření krve, event.kostní dřeně (1. týden onemocnění), stolice (od 2. týdne), moče (od 3. týdne), ev. duodenální šťávy (další týdny).
- Sérologické vyšetření k průkazu vzestupu aglutinačních protilátek (Widalova reakce). U *S. Typhi* dochází od 2. týdne k vzestupu O antigenů 9 a 12 a H antigenu d, ve 3.–4.týdnu Vi protilátek v nízkých titrech (jejich přetrvávání potvrzuje nosičství). U *S. paratyphi B* se jedná o průkaz O antigenů 1, 4, 5, 12, H antigenu b a 1, 2.

Čl. 3

Kriteria onemocnění

Klinická kriteria – každá osoba nejméně s jedním z následujících dvou symptomů:

- nástup onemocnění s vleklou teplotou
- nejméně dva z následujících čtyř příznaků:

- bolest hlavy
- relativní bradykardie
- suchý kašel
- průjem, zácpa, nevolnost nebo bolesti břicha.

Epidemiologická kritéria – nejméně jedna z následujících čtyř epidemiologických souvislostí:

- přenos z člověka na člověka
- expozice kontaminované pitné vodě, potravinám
- expozice společnému zdroji nákazy
- návrat z endemických oblastí.

Laboratorní kritéria:

- izolace *S. Typhi* nebo *S. Paratyphi* z biologického materiálu.

Čl. 4

Klasifikace případu onemocnění

1. Možný: Nelze definovat
2. Pravděpodobný: Případ, který splňuje definici klinického případu a má epidemiologickou souvislost s potvrzeným případem onemocnění.
3. Potvrzený: Případ, který splňuje definici klinického případu a laboratorní kritéria.

Čl. 5

Shromažďování údajů a jejich hlášení

Každá osoba poskytující péči¹⁾, která zjistí onemocnění nebo podezření na onemocnění břišním tyfem nebo paratyfem ohlásí tuto skutečnost na předepsaném tiskopisu DITIS 1130230 Hlášení infekční nemoci (SEVT 14 7900) neprodleně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví²⁾. Zároveň neprodleně tuto skutečnost hlásí telefonicky nebo faxem nebo elektronickou poštou. Rovněž každé mikrobiologické oddělení, které prokáže v klinickém materiálu *S. Typhi* nebo *S. Paratyphi* A, B, C hlásí tuto skutečnost neprodleně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví²⁾ (OOVZ). V tomto hlášení mikrobiolog uvede následující údaje: jméno, příjmení, rodné číslo, adresu pacienta, klinický materiál, zjištěný výsledek, jméno lékaře a zdravotnického zařízení, které odběr provedlo a datum odběru.

Čl. 6

Epidemiologické šetření při podezření na výskyt onemocnění břišním tyfem a paratyfem

Epidemiologické šetření potvrzených a pravděpodobných případů onemocnění provádějí pracovníci příslušných protiepidemických oddělení krajských hygienických stanic, při kterém mimo standardně zjišťovaných skutečností včetně údaje o očkování a cestovatelské anamnézy, pátrají po zdroji a vehikulu nákazy.

Čl. 7

Protiepidemická opatření v ohnisku nákazy

1. Hlášení onemocnění a podezření z nákazy břišním tyfem a paratyfem nebo úmrtí na břišní tyfus a paratyfus dle článku č. 5)
2. Izolace osoby s onemocněním břišním tyfem, paratyfem dle jiného právního předpisu³⁾.

3. Pátrání po zdroji nákazy a vehikulu přenosu nákazy (prověření zásobování pitnou vodou, likvidace odpadů apod.), prověření cestovatelské anamnézy.
4. Vymezení ohniska nákazy, zjištění všech kontaktů s onemocněním nebo podezřením. Stanovení protiepidemických opatření s cílem zamezit dalšímu šíření nákazy (např. závěrečná a průběžná dezinfekce).
5. U osob, které byly v kontaktu s nemocným, se provádí lékařský dohled v délce 21 dnů u onemocnění břišním tyfem, resp. 8 dnů u onemocnění paratyfem od posledního kontaktu.
6. Odběry biologického materiálu u kontaktů s nemocným v níže uvedeném rozsahu zajistí osoba poskytující péči¹⁾ při eventuální spolupráci s příslušným OOVZ:
 - 1. výtěr z recta a odběr moče na bakteriologické vyšetření a 1. odběr krve na sérologické vyšetření- Widal,
 - 2. výtěr z recta po aplikaci $MgSO_4$ podaném v předvečer 2. vyšetření stolice po 24 hodinách, odběr moče,
 - 3. výtěr z recta po aplikaci $MgSO_4$ podaném v předvečer 3. vyšetření stolice po 24 hodinách, odběr moče,
 - 4. výtěr z recta po aplikaci $MgSO_4$ podaném v předvečer 4. vyšetření stolice, které se provádí 20. den (onemocnění břišním tyfem), resp. 8. den (onemocnění paratyfem) po posledním kontaktu s nemocným, odběr moče.
7. Příjem nových osob do kolektivů dětí předškolního věku je zakázán v době provádění lékařského dohledu pro výskyt onemocnění břišním tyfem nebo paratyfem dle posouzení místně příslušného epidemiologa.
8. Osoby v kontaktu s onemocněním břišním tyfem nebo paratyfem vykonávající činnosti epidemiologicky závažné²⁾, se vyloučí z těchto činností uložením zvýšeného zdravotnického dozoru na dobu alespoň 21 dnů (onemocnění břišním tyfem), resp. 8 dnů (onemocnění paratyfem) od posledního kontaktu s nemocným (do negativního 4. vyšetření výtěru z recta a odběru moče). Zvýšený zdravotnický dozor se uloží i dětem docházejícím do MŠ s eventuálním vyloučením docházky do těchto zařízení po dobu trvání lékařského dohledu po posouzení místně příslušného epidemiologa.
9. Evidence všech onemocnění orgánem OOVZ, vyřazení z evidence po 3 negativních výsledcích výtěrů z recta (po předchozím podání $MgSO_4$), negativním odběru moči dle následujícího schématu:

Rekonvalescent, rekonvalescentní nosič.

- **rekonvalescent** – osoba, která nevylučuje původce onemocnění po předchozí léčbě antibiotiky nebo osoba, která vylučuje původce onemocnění po dobu kratší než 3 měsíce po začátku onemocnění nebo
- **rekonvalescentní nosič** – osoba, která vylučuje původce onemocnění 3 měsíce a více po začátku akutního onemocnění:

vyřazení z evidence za 3–12 měsíců po onemocnění na základě 3 následných negativních výsledků výtěrů z recta a vzorků moče, provedených ne dříve než 14 dnů po dokončené terapii a v intervalu mezi jednotlivými odběry nejméně 1 měsíc. Pokud se nepodaří vyřadit rekonvalescentního nosiče do 1 roku po prvních příznacích onemocnění je evidován jako chronický nosič.

Chronický nosič – ten kdo vylučuje původce onemocnění více než 12 měsíců po začátku nemoci: doporučené výtěry a odběry 1x ročně.

- **nosičství ve vylučovacím systému (žlučníku a žlučových cestách)** – vyřazení z evidence na základě 6 následných negativních výsledků výtěrů z recta a vzorků moče provedených v intervalu minimálně 1 měsíc, odebraných ne dříve než 14 dnů po ukončení léčby,
- **nosičství z moče nebo ledvin** – vyřazení z evidence na základě 6 následných negativních výsledků výtěrů z recta a vzorků moče provedených v intervalu minimálně 1 měsíc, odebraných ne dříve než 14 dnů po ukončení léčby.

Výtěry z recta se provádí vždy po předchozím podání $MgSO_4$ (0,25 mg/kg váhy u dětí a celkem 15 g u dospělých).

Čl.8 Závěrečná ustanovení

Nadále se nepostupuje podle metodického návodu č.14/1985 Věstníku MZ ČR.

-
- ¹⁾ § 15 odst.1 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 - ²⁾ Zákon č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
 - ³⁾ § 45 odst.3 a § 70 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 3, Příloha č. 2 vyhl.č.195/2005, kterou se upravují podmínky předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče

ÚVODNÍ SLOVO KE STABILIZAČNÍM DOHODÁM

Ministerstvo zdravotnictví, odbor vzdělávání a vědy, obdrželo během roku 2009 a zejména pak v době konání akreditačních komisí rozhodujících o výběru akreditovaných zařízení s rezidenčním místem v roce 2010 řadu návrhů a podnětů odborné veřejnosti, týkajících se podoby stabilizačních dohod, které jsou každý rok uzavírány s uchazeči o rezidenční místa. Tyto konstruktivní podněty odborné veřejnosti vedly k rozhodnutí provést revizi stávající podoby stabilizačních dohod.

Dotační program Rezidenční místa je zacílen zejména na mladé lékaře a nelékařské zdravotnické pracovníky. Z tohoto důvodu jsme se snažili při provádění úprav ve stabilizačních dohodách zohlednit zejména požadavky mladých zdravotnických pracovníků.

Současná podoba stabilizačních dohod, které jsou uvedeny ve Věstníku MZ ČR č. 7 jsou platné pro dotační program Rezidenční místa 2010.

STABILIZAČNÍ DOHODA PRO LÉKAŘSKÁ POVOLÁNÍ

evidenční číslo stabilizační dohody:

Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví

Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2

IČ: 0002 4341

Jednající (kým)

Funkce:

(dále jen „Ministerstvo“)

a

Titul, příjmení, jméno

Adresa trvalého pobytu:

Kontaktní adresa:

Datum narození:

Místo narození:

(dále jen „rezident“)

uzavírají v souladu s ustanovením § 21b odst. 4 zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 95/2004 Sb.“), a ve smyslu § 51 zákona č. 40/1966 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tuto

STABILIZAČNÍ DOHODU
(dále jen „tato dohoda“)**I.**

1. Na základě výsledku výběrového řízení na schválené rezidenční místo, konaného v souladu s ustanovením § 21b odst. 1 zákona č. 95/2004 Sb., a provedeného akreditovaným zařízením s rezidenčním místem (název, sídlo, IČ) byl rezident vybrán na rezidenční místo v oboru specializačního vzdělávání (dále jen „obor“). Rezidenčním místem je školící místo na akreditovaném pracovišti, které je spolufinancováno ze státního rozpočtu, kdy školícím místem je pracovní místo v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, ve stanoveném oboru specializačního vzdělávání v akreditovaném zařízení podle této dohody.
2. Doba trvání specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu v oboru činí let/roků.

II.

V souladu s § 21a odst. 2 zákona č. 95/2004 Sb. Ministerstvo poskytne dotaci na žádost akreditovaného zařízení včetně mzdových nákladů ve výši Kč ročně na celou dobu trvání specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu dle čl. I. odst. 2, tj. maximální celkovou částku Kč (slovy: korun českých).

III.

1. Rezident prohlašuje, že si je vědom svých povinností uložených ustanovením § 21c odst. 1 a 2 zákona č. 95/2004 Sb., a to:

- a) řádně plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
 - b) dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky, a to nejpozději v termínu dle délky vzdělávacího programu, zvýšeném maximálně o 3 roky, tj. nejpozději do,
 - c) vykonávat povolání *lékaře /zubního lékaře/ farmaceuta/* po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident.
 - d) Setrvat v pracovním poměru se zdravotnickým zařízením s rezidenčním místem, a to do doby ukončení specializačního vzdělávání atestační zkouškou.
2. Pokud zdravotnický pracovník vykonává zdravotnické povolání v oboru, ve kterém získal specializační vzdělávání, v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu zdravotnického povolání se započítává doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.
3. Rezident se zavazuje
- a) neprodleně písemně oznamovat Ministerstvu nebo prostřednictvím Ministerstvem pověřeného administrátora po celou dobu trvání závazku z této stabilizační dohody veškeré změny týkající se specializačního vzdělávání a změny týkající se jeho osoby nebo doručování písemností, tj. zejm. změnu svého jména a příjmení, adresy svého trvalého pobytu nebo kontaktní adresy. Administrátorem pověřeným Ministerstvem pro účely této dohody je společnost Global Health Service s.r.o., Šultysova 728/11, Praha 6., (dále jen „pověřený *administrátor*“)..
 - b) oznámit Ministerstvu prostřednictvím pověřeného administrátora písemně vždy do 31. ledna příslušného kalendářního roku zda a jakým způsobem splnil povinnosti vyplývající ze zákona č. 95/2004 Sb. za minulý kalendářní rok.

IV.

1. Při porušení povinnosti podle § 21c zákona č. 95/2004 Sb. (viz čl. III. odst. 1 této dohody) je rezident povinen uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo, a to v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným na základě této dohody, a to:
 - a) poměrnou část vynaložených nákladů ve výši dosud nesplněné části závazku vyplývající z porušení zákona, jak je zdůrazněno v čl. III. odst. 1 písm. a) b) a d) dohody; rezident vrátí prostředky zdravotnickému zařízení ve lhůtě shora uvedené; za tímto účelem sdělí zdravotnické zařízení rezidentovi neprodleně písemně částku k úhradě a číslo účtu, vč. identifikačních údajů, na který rezident finanční prostředky vrátí;
 - b) poměrnou část vynaložených nákladů ve výši dosud nesplněné části závazku vyplývající z porušení zákona, a to co do porušení povinnosti vykonávat povolání *lékaře/zubního lékaře/farmaceuta* na území České republiky po dobu 5 let po ukončení specializačního vzdělávání v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident, jak je zdůrazněno v čl. III. odst. 1 písm. c) této dohody; rezident vrátí prostředky na účet ministerstva, které bude rezidenta za tímto účelem informovat obdobně dle předchozího písmene.
2. Povinnost úhrady dle odst. 1 tohoto článku rezidentovi vznikne dnem porušení této dohody. Úhrada je splatná do 15 kalendářních dnů od výzvy k úhradě učiněné Ministerstvem nebo pověřeným administrátorem. Výzva Ministerstva nebo pověřeného administrátora obsahuje zejm. výši dlužné částky k úhradě připadající na náklady vynaložené na specializační vzdělávání rezidenta v oboru (dále jen „*dlužná částka*“) a způsob úhrady.
3. Rezident může požádat Ministerstvo, aby mohl vrátit dlužnou částku z této dohody formou pravidelných měsíčních splátek. V žádosti rezident uvede odůvodnění žádosti o vrácení nákladů touto formou a navrhne výši pravidelné měsíční splátky. O žádosti rozhodne Ministerstvo. Ministerstvo může žádost odmítnout nebo změnit výši měsíčních splátek i bez uvedení důvodů.

V.

V případě zániku akreditovaného zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické osoby nebo v případě zániku, odnětí či vypršení platnosti akreditace takového zařízení, umožní Ministerstvo dokončení specializační přípravy rezidenta na rezidenčním místě v jiném akreditovaném zařízení. Dojde-li z důvodu uvedeného ve větě první k přerušení specializačního vzdělávání rezidenta na dobu delší než 1 měsíc, prodlužuje se o dobu tohoto přerušení lhůta dle čl. III odst. 1 písm. b) této dohody.

VI.

Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinnosti podle článku IV., jestliže splnění povinnosti rezidenta stanovené v zákoně – § 21c zákona č. 95/2004 Sb. prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinnosti, a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny (§ 21c odst. 3 zákona č. 95/2004 Sb.).

VII.

V případě, že rezident bude povinen k úhradě poměrné části nákladů vynaložených na jeho specializační vzdělávání v oboru podle článku IV., nebude-li rozhodnuto o upuštění od povinnosti podle čl. VI., je si rezident vědom, že nebude-li příslušná dlužná částka uhrazena v rozsahu, za podmínek a způsobem podle této dohody, bude vymáhána soudní cestou.

VIII.

1. Vybraný uchazeč se rezidentem stává dnem uzavření této dohody.
Tato dohoda je uzavřena dnem podpisu oběma smluvními stranami.
2. Ostatní práva a povinnosti účastníků této dohody se řídí právním řádem České republiky, zejména zákonem č. 95/2004 Sb., zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
3. Tato smlouva je vyhotovena ve 3 stejnopisech, z nichž rezident obdrží jeden stejnopis a Ministerstvo dva stejnopisy, z nichž jeden obdrží akreditované zařízení s rezidenčním místem.

V dne

V dne

.....
Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví.....
rezident

STABILIZAČNÍ DOHODA PRO NELÉKAŘSKÁ POVOLÁNÍ

evidenční číslo stabilizační dohody:

Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví

Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2

IČ: 0002 4341

Jednající (kým)

Funkce:

(dále jen „Ministerstvo“)

a

Titul, příjmení, jméno

Adresa trvalého pobytu:

Kontaktní adresa:

Datum narození:

Místo narození:

(dále jen „rezident“)

uzavírají v souladu s ustanovením § 60 odst. 4 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti k výkonu nelékařských povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povolání), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 96/2004 Sb.“), a ve smyslu § 51 zákona č. 40/1966 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, tuto

STABILIZAČNÍ DOHODU (dále jen „tato dohoda“)

I.

1. Na základě výsledku výběrového řízení na schválené rezidenční místo, konaného v souladu s ustanovením § 60b odst. 1 zákona č. 96/2004 Sb. provedeného zdravotnickým zařízením s rezidenčním místem (název, sídlo, IČ) byl rezident vybrán na rezidenční místo v oboru specializačního vzdělávání (dále jen „obor“). Rezidenčním místem je školící místo ve zdravotnickém zařízení, na němž je účastníkovi specializačního vzdělávání spolufinancováno specializační vzdělávání ze státního rozpočtu, kdy školícím místem je pracovní místo v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, ve stanoveném oboru specializačního vzdělávání v akreditovaném, nebo neakreditovaném zařízení podle této dohody.
2. Doba trvání specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu v oboru činí měsíců.

II.

V souladu s § 60a odst. 2 a 3 zákona č. 96/2004 Sb. Ministerstvo poskytne dotaci na žádost zdravotnického zařízení včetně mzdových nákladů ve výši Kč ročně na celou dobu trvání specializačního vzdělávání podle vzdělávacího programu dle čl. I. odst. 2, tj. maximální celkovou částku Kč (slovy: korun českých).

III.

1. Rezident prohlašuje, že si je vědom svých povinností uložených ustanovením § 60c odst. 1 a 2 zákona č. 96/2004 Sb., a to:

- a) řádně plnit všechny požadavky vzdělávacího programu a dbát pokynů školitele,
 - b) dokončit specializační vzdělávání úspěšným absolvováním atestační zkoušky, a to nejpozději v termínu dle délky vzdělávacího programu, zvýšeném maximálně o 3 roky, tj. nejpozději do
 - c) vykonávat povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident, a to jako zaměstnanec poskytovatele zdravotních služeb nebo jako poskytovatel zdravotních služeb.
 - d) Setrvat v pracovním poměru se zdravotnickým zařízením s rezidenčním místem, a to do doby ukončení specializačního vzdělávání atestační zkouškou.
2. Pokud zdravotnický pracovník nebo jiný odborný pracovník vykonává zdravotnické povolání v oboru, ve kterém získal specializační vzdělávání, v nižším rozsahu než v rozsahu stanovené týdenní pracovní doby, potřebná délka výkonu povolání se úměrně prodlužuje. Do doby výkonu zdravotnického povolání se započítává doba pracovní neschopnosti a doba mateřské dovolené, popřípadě doba rodičovské dovolené otce, nejvíce však v rozsahu délky mateřské dovolené; v souhrnu se však nejvýše započte 6 měsíců v kalendářním roce. Vojenská činná služba se započítává, byla-li vykonávána v příslušném povolání podle tohoto zákona.
3. Rezident se zavazuje
- a) neprodleně písemně oznamovat Ministerstvu nebo prostřednictvím Ministerstvem pověřeného administrátora po celou dobu trvání závazku z této stabilizační dohody veškeré změny týkající se specializačního vzdělávání a změny týkající se jeho osoby nebo doručování písemností, tj. zejm. změnu svého jména a příjmení, adresy svého trvalého pobytu nebo kontaktní adresy. Administrátorem pověřeným Ministerstvem pro účely této dohody je společnost Global Health Service s.r.o., Šultysova 728/11, Praha 6., (dále jen „pověřený *administrátor*“).
 - b) oznámit Ministerstvu prostřednictvím pověřeného administrátora písemně vždy do 31. ledna příslušného kalendářního roku zda a jakým způsobem splnil povinnosti vyplývající ze zákona č. 96/2004 Sb. za minulý kalendářní rok.

IV.

1. Při porušení povinnosti podle § 60c zákona č.96/2004 Sb. (viz čl. III. odst. 1 této dohody) je rezident povinen uhradit náklady vynaložené ze státního rozpočtu na jeho rezidenční místo, a to v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným na základě této dohody, a to:
 - a) poměrnou část vynaložených nákladů ve výši dosud nesplněné části závazku vyplývající z porušení zákona, jak je zdůrazněno v čl. III. odst. 1 písm. a), b) a d) dohody; rezident vrátí prostředky zdravotnickému zařízení ve lhůtě shora uvedené; za tímto účelem sdělí zdravotnické zařízení rezidentovi neprodleně písemně částku k úhradě a číslo účtu, vč. identifikačních údajů, na který rezident finanční prostředky vrátí;
 - b) poměrnou část vynaložených nákladů ve výši dosud nesplněné části závazku vyplývající z porušení zákona, a to co do porušení povinnosti vykonávat povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka po dobu nejméně 5 let od data ukončení specializačního vzdělávání na území České republiky v oboru, ve kterém získal specializovanou způsobilost jako rezident, jak je zdůrazněno v čl. III. odst. 1 písm. c) této dohody; rezident vrátí prostředky na účet ministerstva, které bude rezident za tímto účelem informovat obdobně dle předchozího písmene
2. Povinnost úhrady dle odst. 1 tohoto článku rezidentovi vznikne dnem porušení této dohody. Úhrada je splatná do 15 kalendářních dnů od výzvy k úhradě učiněné Ministerstvem nebo pověřeným administrátorem. Výzva Ministerstva nebo pověřeného administrátora obsahuje zejm. výši dlužné částky k úhradě připadající na náklady vynaložené na specializační vzdělávání rezidenta v oboru (dále jen „dlužná částka“) a způsob úhrady.
3. Rezident může požádat Ministerstvo, aby mohl vrátit dlužnou částku z této dohody formou pravidelných měsíčních splátek. V žádosti rezident uvede odůvodnění žádosti o vrácení nákladů touto formou a navrhne

výši pravidelné měsíční splátky. O žádosti rozhodne Ministerstvo. Ministerstvo může žádost odmítnout nebo změnit výši měsíčních splátek i bez uvedení důvodů.

V.

V případě zániku zdravotnického zařízení s rezidenčním místem bez nástupnické osoby umožní Ministerstvo dokončení specializační přípravy rezidenta na rezidenčním místě v jiném zdravotnickém zařízení, za podmínky, že toto zařízení přijme rezidenta do pracovněprávního vztahu a prokáže splnění podmínek stanovených pro přidělení dotace.

VI.

Ministerstvo rozhodne o upuštění od povinnosti podle článku IV., jestliže splnění povinnosti rezidenta stanovené v zákoně č. 96/2004 Sb. prokazatelně bránila překážka, jež nastala nezávisle na vůli rezidenta a bránila mu ve splnění jeho povinností a jestliže nebylo možné předpokládat, že by rezident tuto překážku odvrátil nebo překonal, a dále že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídal. Účinky vylučující odpovědnost jsou omezeny pouze na dobu, dokud trvá překážka, s níž jsou tyto účinky spojeny (§ 60c odst. 3 zákona č. 96/2004 Sb.).

VII.

V případě, že rezident bude povinen k úhradě poměrné části nákladů vynaložených na jeho specializační vzdělávání v oboru podle článku IV., nebude-li rozhodnuto o upuštění od povinnosti podle čl. VI, je si rezident vědom, že nebude-li příslušná dlužná částka uhrazena v rozsahu, za podmínek a způsobem podle této dohody, bude vymáhána soudní cestou.

VIII.

1. Vybraný uchazeč se rezidentem stává dnem uzavření této dohody.
Tato dohoda je uzavřena dnem podpisu oběma smluvními stranami.
2. Ostatní práva a povinnosti účastníků této dohody se řídí právním řádem České republiky, zejména zákonem č. 96/2004 Sb., zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
3. Tato smlouva je vyhotovena ve 3 stejnopisech, z nichž rezident obdrží jeden stejnopis a Ministerstvo dva stejnopisy, z nichž jeden obdrží akreditované zařízení s rezidenčním místem.

V dne

V dne

.....
Česká republika – Ministerstvo zdravotnictví

.....
rezident

Vyberte si z nabídky věstníků a zpravodajů

Předpokládané ceny pro rok 2010 a periodicity distribuovaných věstníků a zpravodajů:

Název věstníku	Předpokládaná periodičita	Cena
Věstník Úřadu pro ochranu osobních údajů	4krát ročně	400 Kč
Energetický regulační věstník	12krát ročně	1700 Kč
Zpravodaj Českého statistického úřadu	12krát ročně	520 Kč
Ústřední věstník ČR	5krát ročně	450 Kč
Věstník Ministerstva zemědělství	2krát ročně	150 Kč
Věstník Ministerstva zdravotnictví	8krát ročně	1900 Kč
Cenový věstník Ministerstva financí	16krát ročně	1420 Kč
Finanční zpravodaj	6krát ročně	450 Kč
Věstník Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR	12krát ročně	600 Kč

Objednávky přijímá a vyřizuje: SEVT, a. s., oddělení předplatného, Pekařova 4, 181 06 Praha 8 – Bohnice
 Tel.: 283 090 354, 283 090 352 • Fax: 233 553 422 • e-mail: predplatne@sevt.cz
 Obsahy věstníků a zpravodajů na www.sevt.cz

Oficiální distributor publikací Evropské unie a Úředního věstníku EU

www.sevt.cz www.ceskeskolstvi.cz www.dobryskolak.cz www.ceskeskolky.cz www.mapcentrum.cz

Vydává: Ministerstvo zdravotnictví ČR – Redakce: Palackého nám. 4, 120 00 Praha 2-Nové Město, telefon: 224 972 672. – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422, www.sevt.cz, e-mail: sevt@sevt.cz. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., P. O. BOX 169, 830 00 Bratislava, tel./fax: 004212 44 45 45 59, 004212 44 45 46 28 – Předpokládané roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh. – Vychází podle potřeby – Tiskne: SPRINT SERVIS, Lovosická, Praha 9.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pekařova 4, 181 06 Praha 8-Bohnice, telefon: 283 090 352, 283 090 354, fax: 233 553 422; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s. – Praha 4, Jihlavská 405, tel./fax: 261 260 414 – Brno, Česká 14, tel.: 542 213 962 – Ostrava, roh ul. Nádražní a Denisovy, tel./fax: 596 120 690 – České Budějovice, Česká 3, tel./fax: 387 319 045 a ve vybraných knihkupectvích. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamační vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČ (právník osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. Podávání novinových zásilek povoleno RPP Praha č.j. 1178/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávání novinových zásilek v Slovenskej republike povoleno RPP Bratislava, pošta 12, č.j. 440/94 zo dňa 27. 12. 1994.

